

Izhaja vsak mesec nedoločen dan.

Vsebina:

Pozdrav Brezmadežni	161
Življenje don Boska. (Dalje.)	163
Nekaj črtic o salezijanskih misijonih (Dalje.)	165
Kje so naši Salezijanci?	167
Kaj je Don Bosko priporočal svojim gojencem glede pobožnosti	170
Življenje Savija Dominika. (Dalje.)	171
Dedščina nehvaležnega sina (Dalje)	173
Pogled po svetu	176
Duševne dobrote salezijanskih sotrudnikov	176

Don Bosko se pošilja brezplačno vsem sotrudnikom in sotrudnicam. Milodari za pokritje tiskovnih in poštnih stroškov se hvaležno sprejemajo.

Služba božja na Rakovniku meseca decembra.

Ob delavnikih: Sv. maše od 5 naprej. Zvečer ob 7¹/₄ branje in blagoslov z Najsv. za dobrotnike zavoda.

Ob nedeljah in praznikih: Prva sv. maša ob 1¹/₂8; druga ob 1¹/₂10 z razlago sv. evangelija. Popoldne ob 1¹/₂4 krščanski nauk, litanije in blagoslov z Najsvetejšim. Dopolodne ob 1¹/₂9—1¹/₂10; popoldne ob 1¹/₄5—1¹/₄6 ura molitve.

Dne 23. decembra (nedelja) pop. ob 1¹/₂4 govor, blagoslov z Najsvetejšim in vaja srečne smrti za sal. sotrudnice. Katera se udeleži, zadobi popoln odpustek.

Dne 24. decembra (poned.) prva sv. maša ob štirih, druga o pol petih pred izpostavljenim sv. R. T. in skupno sv. obhajilo za salezijanske sotrudnice. Katera se udeleži, zadobi popoln odpustek.

Tretjo nedeljo v mesecu (18. dec.) popoldne ob 1¹/₄5 shod salezijanskih sotrudnic. Katera se udeleži, zadobi popoln odpustek.

Devetdnevnic Marije Brezmadežne. (29. nov. do 8. dec.)

Zjutraj sv. maše po navadi

Popoldne gredo gojenci moliti po namenih dobrotnikov k lurški kapelici.

Zvečer ob 7. uri branje, litanije in blagoslov z Najsvetejšim.

Tridnevnic Marije Brezmadežne. (5. do 8. dec.)

Zjutraj ob 6³/₄ sv. maša pred izpostavljenim sv. R. T.

Zvečer ob 7. uri branje, litanije in blagoslov z Najsvetejšim.

Praznik Marije Brezmadežne (8. dec.)

Prva sv. maša ob 7¹/₂ pred izpostavljenim sv. Reš. Telesom in skupnim sv. obhajilom; slovesna sv. maša ob pol desetih.

Popoldne ob pol štirih govor, pete litanije in blagoslov z Najsvetejšim; ob 4³/₄ akademija na čast brezmadežni Devici.

Božična devetdnevnic (16. do 24. dec.)

Zjutraj sv. maše po navadi.

Zvečer ob 7. uri branje, večernice in blagoslov z Najsvetejšim.

Božič

Služba božja o polnoči. Druge sv. maše od 1¹/₂8. naprej.

Častilkam presv. Jezusovega Srca.

Ker so nekatere ljubljanske goreče častilke Srca Jezusovega priskrbele te dni lepo podobo presv. Srca za našo kapelico, smo si dovolili natisniti skupaj imena vseh pridnih sotrudnic častilk. Koliko Vas je? Več kot tisoč in sto.

Koliko gorečih vzdihov sliši presv. Srce v tabernakeljnu! Kolikrat mu Vi ponavljate, da ljubite Njega, samo Njega, najbolj ljubeznivega, najbolj bogatega, najlepšega Ženina in iz ljubezni do Njega Marijo pomočnico, katera vodi po sinovih don Boska zapuščeno mladino k pogostemu sv. obhajilu, edinemu pripomočku za vztrajati v čednosti!

Dne 16. decembra popoldne, to je tretjo nedeljo pred shodom, bomo slovesno blagoslovili krasno podobo. Pri tej priložnosti prosimo vrle sotrudnice, da pridno razširjajo pobožnost tega presv. Srca. Blagor njim, ker za vekomaj bodo zapisane v tem presvetem Srcu! Za žive in mrtve častilke darujemo vsak prvi petek meseca sv. mašo pred Najsvetejšim. Sotrudnica ustavi se za trenotek in moli za tri sosesre, katere so bile opisane in so v tem letu umrle. Kadar boš Ti, bodo druge za Te vzdihnile: presv. Srce Jezusovo, daj ji večni mir in pokoj in večna luč naj ji sveti.

Prosimo one, katere ne morejo hoditi med tednom k sv. obhajilu, da je opravijo na nedeljo. Ako katera želi prvo nedeljo naj nam slobodno piše. Ako je katera pozabila zadostilno sv. obhajilo, je napravi pri prvi priložnosti. Molitve in sv. obhajilo ne vežejo pod grehom.

Blagor sotrudnici, katera vstraja in moli vsaki dan svoje opravilo, se ljubeznivo priporoča varuhu svoje službe, skrbno pazi, da dá tolažbo presv. Srcu Jezusovem z zadostilnim sv. obhajilom! Ona bo rastle v čednosti, kakor je obljubil Jezus Margareti Alacoque. Sedaj, ko ima zavod toliko potreb, Vas prosimo, ako je mogoče brez velikega napora, da čujete v noči med četrtkom in prvim petkom meseca eno uro moleče in premišljuječe ljubezen Srca Jezusovega do Vas in toliko nehvaležnih kristjanov.

Predrage sotrudnice! Mi stavimo veliko zaupanje v to pobožnost. Naš predstojnik, visokoč. g. Pavel Albera, v Turinu nam je zatrjeval, da je ta pobožnost kakor strelovod za odvrnitev nesreče v našem zavodu. Bodite goreče in pridne! Vam posebej še izročamo potrebe v našem novicijatu v Daszavi na Poljskem, kjer se vzgojujejo in pripravljajo naši rojaki za poklic salezijancev in bodoče potrebe tega zavoda na Slovenskem. Učijo se čednosti pri odprtem Srcu Jezusovem, kateremu je posvečena samotno tihotno in sveto njih prebivališče. Tam vlada revčina, nedostaja jim gorka zimska obleka in tudi za hrano komaj shajajo. Bili smo med njimi in so se nam smilili, ko smo se osebno prepičali o njihovi bedi. Vsak dar za desetorico mladih don Boskovich bojevnikov sprejmemo hvaležno, Vam pa, spoštovane sotrudnice, obljubimo v svetišču Marije Pomočnice poseben, dragocen oltar presv. Srca Jezusovega, v katerem s označi devetorica častnih opravil in zadoščenje po vsak dan se vrstečim zadostilnim sv. obhajilom. Ti pa, Marija Pomočnica, sladka naša mati, ohrani nas vse vedno v goreči ljubezni do presv. Srca, svojega Sina, in združi nas enkrat pri don Bosku v sv. nebesih!

Sotrudnice, častilke sv. Srca Jezusovega.

A.

A. Marija XII.; Adamič Neža XXXI.; Ahaber Al. XIX.; Ahac Barbara XXIII.; Ahačič Antonija XXXII. n.; Ahčin Angela XII.; Ahlin Terezija I.; Albert Terezija XXIII.; Anžur Cecilija VII. n.; Arlič Apol. XXX.; Avšovec Marija IX.; Ažbič Marija V. n.; Ažmah Ana XXIII. n.

B.

B. A. III.; B. Frančiška II.; B. P. IV.; Babič Ana XXXI. n.; Babič Marija XXVI.; Babič Marija XXVII.; Babič Terezija XXXI.; Bačnar Ivanka V.; Baharl Marija XI.; Bajc Alojzija XXIII.; Bajda Marija XVI. n.; Bajec Marija XXIII.; Bajuk Katarina XXIII.; Bajželj Antonija XXIV. n.; Bandel Marija XXXVI.; Bartol Angela IV.; Bartol Marija VI.; Baš Katarina XXII.; Bazek Marija XII.; Belič Ana XI.; Belič Iv. XI.; Belinc Neža XXXV. n.; Benedičič Marija XIX.; Benelagija Iv. XI.; Berčič Ivana XXIV. n.; Berčič Neža XXXV. n.; Bergant Minka VII.; Bernard Elizabeta XXII.; Bernik Marija XXIV. n.; Bertonce Val. XXX.; Bezela Neža XII.; Bezonak Frančiška XVII. n.; Biček Franc XXX.; Biček Jernej XXX.; Biček Neža XXX.; Birk Apol. XII.; Bizi Neža XXXV. n.; Bizjak Alojzija XXX.; Bizjak Frančiška VI.; Blažič Ivana XXXV. n.; Blažun Frančiška XVII. n.; Bobnar Karolina III.; Bogataj Ivanka V.; Bogataj Marija XVII. n.; Bojnik Uršula XXVII.; Bokal Frančiška XXII.; Bombač Marija XII.; Borovič M. XIX.; Božič Ana XXIII.; Božič Marija I. XXIII.; Božič Marija II. XXIII.; Brajer Marija XII.; Bračer Marija XIX.; Bratkovič Jospina XVII. n.; Bratuše Marija XXXV. n.; Breclnik Karolina XVI. n.; Bredeško Marija XIX.; Bredeško Marijana XIX.; Brenčič Marija XII.; Brenčič Marija XVI. n.; Brenčič Marijana III.; Breznik Antonija XIII.; Breznik Terezija XXXV. n.; Breznikar Jospina IV.; Brezovnik Marija XXVIII.; Brodnik Ivana XXVIII.; Brus Ivanka VIII.; Bukovšek Ana XXV.; Buršič Franc XXXIII.; Bušič Franc XXXIV.

C.

Cankar Fr. XII.; Catar Iv. XII.; Cedivnik Antonija III.; Ceglar Ivanka XXII.; Ceme Marija XI.; Cene Marija XXVIII.; Cerar Marija XII.; Cerjak Ter. XIX.; Cijan Marija IV.; Cilušek Marija XXI.; Cimerman Ivan IX.; Cimperman Frančiška VIII.; Colja Katarina XXXVI.; Colner Ana XII.; Cotman Marija VII. n.; Cuzak Ivana XXXIV. n.; Cv. Marija II.; Cvek Ivana XII.; Cvek Ivana XXXVI.; Cvenk Marija XXVI.

Č.

Čatar Marija XXXII.; Čatar Kristina XXXI.; Čatar Ana XXX.; Čečko Urša XXXV. n.; Černe Ana XXXIII.; Černe Gabriela III.; Černe Marija XXXII. n.; Černe Mar. XIX.; Černič Franc XXXIII.; Černivec Ivanka XXII.; Češnovar Angelica VI.; Češnovar Fani I.; Češnovar Iv. XIX.; Češnovar Marija XXXVI.; Češnovar Pavla IV.; Čič Frančiška XXIII.; Črne Apolonija VII. n.; Črne Frančiška XXXIV. n.; Črne Marija XI.; Čuk Ana XXIII.; Čuk Eliz. XXIX. n.

D.

Damjan Amalija XVI.; Debevc Neža XVII. n.; Debevc Urš. XVII. n.; č. g. De Marija XV.; Dejak Ivana XXXIII.; Demšar Ivanka IV.; Dežman Frančiška IX.; Dežman Ivana XXXIV. n.; Dežman Jerca VII.; Dimc Hel. XVII. n.; Dobrave Ana XVI.; Dobrave Marija XVI.; Dobrin Katarina XXXII. n.; Dobrin Marija XXXII. n.; Dolenc Marija XXXIV. n.; Doles Marija XXIII.; Dolinar Katarina XXIX. n.; Dolinar Marija II.; Dornik Ivana XIX.; Dolšua Frančiška XXVIII.; Dovč Frančiška XII.; Dovč Fran. VI.; Drašler Frančiška XXXI.; Drašler Marija XXXI.; Dren Marija XII.; Drinovič Ana XII.; Drmastja Apolonija VII.; Drobtina Marija I.; Drolc Albina XXII.; Družnik Aleks XXIII.; Dvoršak Ana XXVII.

E.

Elizini Ana XIX.; Elizin Ana XXXVI.; Ene Marija XXVI.; Erbežnik Frančiška VI.; Eržen Iv. XI.; Eržen Mar. XI.

F.

F. Aleš II.; F. Z. XXIX. n.; Fabjan Marija II.; Falle Ter. XII.; Margareta pl. Far-
kas XI.; Fatelič Iv., XII.; Fedran Ana XVII. n.; Fedran Fr. XVII. n.; Fedran Mar. XVII. n.;
Feifer Ant. XVII. n.; Ferlan Marija XIX.; Ferlan Marijana XIX.; Figar Ana XXIX. n.;
Figar Neža XXIX. n.; Fister Iv. XII.; Fister Marija XXVIII.; Franz Karol XXX.

G.

Gabrijel Marija XVII. n.; Gačnik Jos. XXIX. n.; Galič Ivana IV.; Galič Neža
XXXVI.; Gantar Marij. XVII. n.; Gašperin Terezija XI.; Gašperšič Fr. VII. n.; Gazboda
Cilka II.; Gazboda Mici XXX.; Gazboda Marij. XXX.; Geč Jerca XXXVI.; Gerpovšek
Josip XXXIII.; Gerpovšek Marija XXXIII.; Glašič Mar. XI.; Glavnik Ana XXXI.; Glav-
nik Roza XXXII.; Gliha Marija XXXIII.; Gliha Terezija XXXV. n.; Glinšek Jozefa X.;
Globočnik Marija XXXV. n.; Gluk Hel. XVII. n.; Gluk Marija XXVI.; Godeša Ivana XIX.;
Godeša Jedert XXX.; Godeša Margareta VII. n.; Golob Franc IX.; Gorenc Alojzija XXXII.
n. Gorenc Uršula XXXII.; Gorenčič Ana XII.; Gorenšek Frančiška XXXV. n.; Gorše
Fr. XII.; Gorup Tereza XXIX. n.; Gotnik Marija III.; Gradišar Alojzija XII.; Gradišar
Neža XXIX. n.; Grajšek Neža XXXII.; Graher Marija XXI.; Gramc Uršula XXV.; Gramc
Uršula XXVIII.; Grebenc Marija XII.; Grden Ivanka IX.; Grdič Frančiška XX.; Grego-
rač Helena V. n.; Gregorač Ivana V. n.; Gregorač Marija I.; Gregorc Marija XXXV. n.;
Gregorka Marija XVI. n.; Gregorka Marija st. XVI. n.; Gros Elizabeta XXVI.; Grošelj
Katarina X.; Grmek Ivana XXXIII.; Grmek Marija XVII. n.; Gruden Jozefa XXIII.; Grum
Frančiška XXIX. n.; Grum Ivan XVI. n.; Grum Jerica I.; Grušič Marija I.; Guzel Ma-
rija XIX.

H.

Habič Cecilja XXVI.; Habič Frančiška VII. n.; Habič Frančiška XVI. n.; Habič Ma-
rija VI.; Haukman Ana XXIII.; Haukman Franc XXI.; Haukman Frančiška XXIII.; Hauk-
man J. XXVIII.; Haukman Marija XXV.; Havkman Marija XVI. n.; Henisman Ana
XXXVI.; Herrmann Marija XI.; Herrmann Zofija XXXI.; Higersperger Ana XXX.; Hi-
gersperger Marg. XXXII. n.; Higersperger Em. XXI.; Hladnik Helena XIII.; Hlapničar
Jera XXXIV. n.; Hočevar Ivanka XXX.; Hočevar Marija XXVI.; Horjak Neža VII. n.;
Hren Ana XIX.; Hren Alojzija IV.; Hren Antonija II.; Hren Terezija XII.; Hren Terezija
XII.; Hren Terezija XIX.; Hribernik Iv. XI.; Hribernik Marija XXVI.; Hribernik Marija
XXVII.; Hribovšek Roza XII.; Hrovatin Ana XVII. n.; Hrvatin Uršika XII.; Hrumek
Marija XIX.

I.

Ilovar Marija VIII.; Ipavec Marija XXII.; Ivankovič Kat. XII.; Ivanušič Ana III.

J.

J. P. VIII.; Jager Cecilija XXIX. n.; Jagodic Ana VII. n.; Jagodič Ana XIX.; Jagodič
Štefan XXVIII.; Jakič Frančiška XXXIV. n.; Jakomin Marija II.; Jakopič Joz. XVI. n.;
Jakopič Marija XXX.; Jakopin Jozefa VIII.; Jakopin Kati IX.; Jakoš Frančiška VII. n.;
Jakše Terezija XXX.; Jamnik Gašper XXXIV. n.; Jamnik Mar. XVII. n.; Jamnik Marija
XXIV. n.; Jamnik Uršula XII.; Jana Anton XXXIII.; Janc Marija XXI.; Jančar Fran-
čiška XXII.; Jančar Marija XXX.; Janežič Ivana III.; Jankovič Marija XI.; Jarc Marija
V. n.; Jarc Marija VII. n.; Jarc Marija XXV.; Jauh Ivana XXXII. n. Jazbec Terezija III.;
Jazbec Uršula XXIX. n. Jedno Marija XVI. n.; Jelšnik Barbara XVII. n. Jenčič Ana
XXXIII.; Jeraj Apolonija XXIV. n.; Jeraj Jozefa XXVI.; Jeraj Frančiška XXVI.; Jeraj
Marija XXIV. n.; Jerala Marija XII.; Jeran Neža XII.; Jerančič Marija XXXVI.; Jeras
Antonija I.; Jerič Marija XXXVI.; Jerič Ana XXVI.; Jerič Frančiška XXIX. n.; Jerilha
Neža XXXIV. n.; Jerina Nežika VII. n.; Jerina Nežika XVII. n.; Jereb Marija X.; Jevnišek
Antonija XXII.; Jezernik Antonija XXIX. n.; Jež Marija XII.; Ježe Marija XIX.; Ježek
Rotija VIII.; Jodič Terezija I.; Jomše Antonija XXVIII.; Juvan Ap. I.; Jurše Mar. XIX.;
Juvanec Cecilija XXIX. n.

K.

K. Kar. VI.; Kačar Jozefa XIII.; Kadunc Ivana XXXVI.; Kalan Frančiška XXXVI.;
Kalan Jerica XVIII.; Kalan Jer. XIX.; Kanoni Marija VI.; Kanoni Terezija VIII.; Kanonik
Lizika IV.; Kanonik P.; Kapoteli Jerica XXXV. n.; Karlin Marija XIX.; Karo Nežika XIII.;
Kastele Terezija XXVI.; Kastelic Frančiška VI.; Kastelic Fr. VI.; Kastelic Marija XVI. n.;
Kašnik Alojz. XIII.; Katar Marija XXV.; Katlušček Marija XXIX. n.; Kaučič Elza V. n.;
Kaučič Eliza XXII.; Kavšek Alojzija II.; Kavšek Marija I.; Keber Marija II.; Kemžar Mar-
jeta XVI. n.; Kepec Amalija X.; Kerme Frančiška VI.; Kermel Marija XXIII.; Kern Ivanka

IV.; Kern Marija I.; Kern Marija ml. IV.; Kern Rozalija IV.; Kermelj Marija XIX.; Kerzari Marija VI.; Kerše Marija II.; Keznar Antonija IV.; Klander Marija XXXVI.; Klein Marija VI.; Klemenc Ivana XXXII. n.; Klemenc Marija XXXV. n.; Klešnik Ant. XIII.; Klinar Marija XXV.; Klinc Terezija XXXI.; Klofutar Mar. XI.; Klopčar Andrej XXXIV. n.; Kmet Uršula VII. n.; Knays Katarina XXX.; Knez Anica VII. n.; Kobler Nežika XVI. n.; Kočevar Marg. XIII.; Kočevar Marija XXXIII.; Koderman Pavla XXXII.; Kokelj Marija XVI. n.; Kokelj Frančiška IV.; Kok Marija XXII.; Kok Marija XXVII.; Kolbe Frančiška VI.; Kolenc Marija XVII. n.; Koleša Frančiška VIII.; Koleša Urš. XIII.; Kolšek Angela XVII.; Kolšek Marija XXIV. n.; Kolšek Marija XXVII.; Končan Frančiška VIII.; Končan Frančiška XXXVI.; Kopač Hel. XIX.; Kopač Marija IX.; Koprivc Terezija XXVI.; Korbar Jerica XVI. n.; Koren Kat. XX.; Korn Ana III.; Korošec Marija I.; Kosec Marija VII. n.; Kosec Mihael XX.; Kosiček Iv. XIII.; Kosiček Ivana XXX.; Kosmač Marija IX.; Kos Uršula XVII. n.; Kostelec Jerca XXXIII. n.; Košak Antonija IX.; Košak Cecilija IX.; Košak Terezija IX.; Košmer Terezija XXXVI.; Kovač Jožefa XXX.; Kovač Marija XIII.; Kovač Marija XVII. n.; Kovač Marija XXVIII.; Kovač Terezija XXXV. n.; č. g. Kovačić Al. XV.; Kovačić Frančiška XVII. n.; Kovačić Josipina XVII. n.; Kovačić Tončka IX.; Kovič Apolonija XXVII.; Kovčič Marg. XIX.; Kovič Marija XIX.; Kovtižnik Frančiška XXVI.; Kozmač Neža XVII. n.; Kožar Ivana XXXIV. n.; Kožar Jerica XXXIV. n.; Kožar Marija XXXIV. n.; Kožuh Jerica IV.; Kožuh Marija VII. n.; Kralj Frančiška XIX.; Kramar Ana XXV.; Kramar Frančiška VI.; Kramar Reza XXXII. n.; Kranjc Ana XXXV. n.; Kranjc Katarina XXX.; Kranjc Marija XIII.; Kranjc Marija XXXV. n.; Kranjc Terezija XXXIV. n.; Krašovec Marija VII. n.; Krašovic Marija XVI. n.; Kregar Jerica III.; Kregar Mar. XI.; Kremžar Eliz. III.; Krese Alojzija IV.; č. g. Krištofič Lovrenc IX.; Križaj Mehtilda VI.; Krnec Antonija IV.; Krt Kat. XIX.; Krt Katarina XXV.; Kruher Ter. XX.; Kržič Marija XVII. n.; Kucler Marija IX.; Kuhar Terezija XXXVI.; Kukovic Fr. I.; Kunauer Ivanka VIII.; Kunst Ana V. n.; Kurent Elizabeta XIX.; Kušar Marjeta VII. n.; Kušar Neža XXXV. n.; Kušar Terezija XXXV. n.; Kvas Jožef XXXIII.; Kranjc Jera XXXV. n.

L.

L. Ivanka I.; L. Z. XXIX. n.; Labič Jakob XIII.; Lah Alojzija IV.; Lahadnik Uršika XXI.; Laher Marija XXXVI.; Lakovič Eva I.; Langerholz Jerica XXII.; Langerholz Marija XXV.; Lapan Frančiška XXVIII.; Lapan Neža XX.; Lavrin Alojzija XXXVI.; Lazar Marijeta XX.; Lekan Ana XIII.; Lekan Marija XIII.; Lenčič Fran XVII. n.; Les Marija XXV.; Les Marija XXVIII.; Livk Štefanija XXX.; Ljubič Fani IV.; Ljubič Frančiška XXXI.; Ločnikar Mar. XI.; Lokar Marija XXIX. n.; Lončar Jerica XXII.; Lončar Katarina III.; Lorger Amalija XX.; Ložar Ana VI.; Lubi Ana IX.; Ludvik Marija XXXII. n.; Luin Josipina II.; Lukančić Frančiška XXXVI.; Lukman Fr. VIII.; Lustik Marija IX.; Luvina Marija XXXVI.

M.

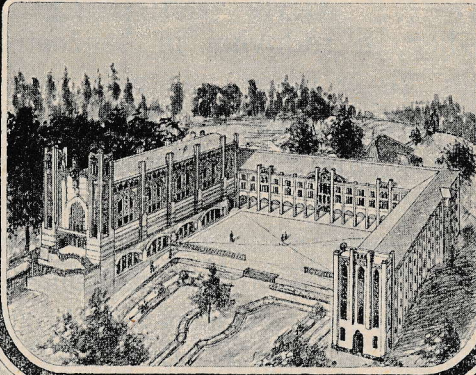
M. F. IX.; Maček Ana VI.; Magdalena XI.; Mahkovec Frančiška XXVIII.; Malovrh Marija II.; Manfreda Marija XX.; Marješič Ana XXV.; Marjetič Katarina IX.; Markič Frančiška XXV.; Markič Frančiška XXVIII.; Marn Cecilija XIII.; Mran Frančiška VI.; Marn Uršula I.; Marolt Frančiška XXIX. n.; Marovt Neža XXVII.; Martinčič Terezija XVI. n.; Martinšek Marija V.; Martinšek Marija XXXI.; Marut Kat. XVII. n.; Masle Ivana XXXI.; Masle Marija VI.; Masle Vikt. XVII. n.; Matevžak Marija XXVII.; Matičič Frančiška XX.; Matičič Marija XX.; Maudel Marija XXI.; Mavec Ivana XXXI.; Mavec Marija XXXI.; Medeot Jakob XXXII. n.; Meglič Apol. II.; Meglič Marija XXXV. n.; Mejač Angela XXXIV. n.; Mejač Ivana XXXIV. n.; Mejač Marija XXXIV. n.; Mejač Neža VI.; Mejak Marija XXIII.; Merčun Marija VIII.; Merlak Frančiška XVII. n.; Mešič Frančiška XXX.; Metjaš Jul. XVII. n.; Metjaš Mar. XVII. n.; Mežnar Ap. XX.; Mežnar Barbara XXIII.; Mežnar Marija XXVII.; Migler Helena IV.; Miglič Angela XVI. n.; Mihelčič Helena XXVI.; Mihelčič Rozalija XXVI.; Mihelič Ana V. n.; Miklavc Frančiška XXX.; Miklavc Marija XVII. n.; Miklavc Neža XIII.; Miklavčič Frančiška XXXIV. n.; Miklavčič Katarina XX.; Mikolič Urš. XVI. n.; Mirt Mar. I. XXXV. n.; Mlakar Franč. XIII.; Mlinar Marija V. n.; Modic Terezija IX.; Mohar Agata XXXII. n.; More Elizabeta V.; Morent Marija XXXIV. n.; Mozeg Margareta VII. n.; Mrak Marija XVI. n.; Mrdel Ana XVI. n.; Mrzlikar Kat. XI.; Mrzlikar Marija XIII.; Mulaj Ign. XIII.; Muraj Ign. XX.; Mustar Frančiška XXXI.; Mušič Helena XXXVI.; Mušič Roza XIII.; Muškric Ana VII. n.; Muškric Frančiška VII. n.; Muškric Terezija VII. n.; Mirt Marija II. XXXV. n.

N.

Nadvršnik Urš. XVII. n.; Naglič Ivana XX.; Naglič Peter XXIX. n.; Nachtigal Ana XXX.; Nachtigal Terezija XX.; Nachtigal Terezija XXX.; Natek Helena XXII.; Nečimer Iv. XVI. n.; Nerad Terezija XX.; Novak Agata XIII.; Novak Antonija VI.; Novak Ce-

DON BOSKO

PUŠITE MAJ
PRITIKMENI

PAJ DI DUŠ
URUC VEJ

List salezijancev v Ljubljani.

Pozdrav Brezmadežni.

Češčena si Marija, milosti polna! Ti si svetejša kakor svetniki, veličastnejša kakor nebo, slavnejša kakor kerubi, častitljivejša kakor serafi, in bolj hvale vredna kakor vse stvari.

Bodi pozdravljena, golobica, ki prinašaš oljkino vejico, označjuš rešitelja iz duševnega potopa, in pristanišče blagosti; ti, golobica, katere peruti so s srebrom prevlečene, katere perje se blesketa samega zlata, katera se vsa bliščiš v odsvitu najsvetjega in najsvetlejšega Duha.

Bodi pozdravljen, ljubeznivi in razumni raj božji, zasajen od vsemogočne roke božje današnji dan na vzhodu, ki sladko dišečo cvetico rodiš za blagor vseh, ki so na zahodu okusili kužno in dušo morečo grenkobo.

Ti si raj, v katerem cvete spoznanje resnice, drevo življenja, od katerega vsi, ki okušajo njegov sad, večnost prejmo.

Bodi pozdravljena, na najsvetejšem sezidana, neomadeževana in čista palača Boga, največjega kralja, okrašena po istem Bogu in kralju, ki vse gostoljubno sprejemaš in z dušnimi sladkostmi krepčaš.

Ti si ono, z vsakovrstnim krasom ozaljšano, ne od ljudi narejeno počivališče dušnega ženina, kjer se je Beseda, ko je zapeljano človeštvo hotela zopet pripeljati na pravi pot, združila z mesom, da vse, ki so si zaslužili pregnanstvo, spravi zopet z Očetom.

Bodi pozdravljen, ti rodovitni in senčnati hrib, kjer se je paslo Jagnje božje, ko je nase vzelo naše grehe in slabosti, ti čudoviti hrib, od katerega se ni ločil še noben kamen, ki si oltarje malikov prebrnil in postal vogelni kamen, oj čudoviti prizor v naših očeh!

Bodi pozdravljen, sveti prestol božji, nebeško darilo, hiša veličanstva, ti prekrasna lepota, izvoljena zakladnica, ti spravni oltar vsega sveta, ti nebo, ki nam oznanjaš čast božjo!

Bodi pozdravljena, ti posoda, iz čistega zlata narejena, ki hraniš v sebi največjo sladkost naših duš, Jezusa, našo mano.

O prečista, vse hvale in češčenja vredna Devica; ti Bogu posvečeno darilo, vzvišeno nad vse stvari; ti neomadeževana dežela, neobdelana njiva, ti cvetoča vinska trta, ti žuboreči vrec!

Pozdravljena, blagoslovljena Devica; mati, ki ne poznaš moža; skriti zaklad nedolžnosti, mili kras svetosti; vodi ti po svojih mogočnih in milih prošnjah pri Bogu, Stvarniku vesoljstva, in pri svojem Sinu, rojenem iz tebe brez očeta, vodi duhovnike, in pripelji jih v varno pristanišče! Obleci duhovnike v pravičnosti in okraši jih z milostjo odkritosrčne in trdne vere.

Daj vsem vernim vladarjem, kateri se niso prevzeli zaradi tvoje oblasti, ampak so si izvolili tebe za svojo krono, svoj kras in najtrdnejšo oporo državi, daj jim, da mirno in srečno vladajo.

Podvrzi jim nevedna ljudstva, katera zasramujejo tebe in tvojega božjega Sina. Okrepi podložno jim ljudstvo, da po božji postavi vstrajajo v zvesti pokorščini.

Podari, o Marija, jetnikom rešenje, tujcem prenočišče, in tolaži vse zapuščene in žalostne!

Ves svet odreši, da bomo veseli praznovali tvoje praznike v Jezusu Kristusu, kralju vesoljstva, našem Bogu, kateremu bodi čast in slava s presvetim Očetom, ki je vir življenja, in z enako večnim, bistveno enakim in ž njim vladajočim svetim Duhom, zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

(Sv. Germanij.)

Življenje don Boska.

XXIII.

Otvoritev novega oratorija. — Posledice Giobertijevih spisov. — Don Bosko v smrtni nevarnosti.

Odkar je don Bosko naznanil dečkom, da namerava odpreti nov oratorij, so vsak dan prihajali k njemu in ga vpraševali, kdaj smejo priti v nov oratorij.

»Vam bom naznanil,« je odgovarjal don Bosko, »vam bom naznanil tukaj v cerkvi.«

Upajoč, da zvedo veselo novico, so se v obilnem številu vsako nedeljo zbrali v oratoriju. »Kdaj bomo šli v oratorij?« bilo je prvo in zadnje vprašanje vsakega praznika.

»Kmalu, kmalu, zidarji že delajo. Imeli bomo lepo kapelico, prostorno dvorišče, lepo šolo...«

»Da, da, jaz sem že videl,« je pritrdil marsikak deček, ki je med tednom ogledal prostor, in je opisoval ter opisal tako živo, da se je tovarišem še bolj pohotelo po novem oratoriju.

Slednjič se je približal zaželjeni trenutek. »Pričakovali ste dolgo,« je prvo nedeljo meseca decembra nagovoril don Bosko zbrano mladino, »pričakovali ste, da vam naznanim, kdaj otvorimo nov oratorij. Praznik Brezmadežne se približuje. Na Njen praznik bomo odprli oratorij ter ga izročili pod Njeno varstvo. Pridite v obilnem številu, da počastimo Devico brezmadežno, Kraljico nebes, in jo prosimo, da blagoslovi novi oratorij. Tisti pa, ki so iz teh krajev in radi oddaljenosti ne morejo priti, naj tu v starem oratoriju molijo po našem namenu. Tako bomo, združeni v duhu na dveh straneh turinskega mesta, častili Marijo, najbolj sveto, najbolj ljubeznivo, ono, ki je bila vsikdar čista in brez vsakega madeža.«

Debele snežinke so padale izpod neba, ko je napočil praznik Brezmadežne. Zdelo se je, da Bog pošilja snežinke, hoteč naznaniti, da se bodo dečki množili, kakor snežinke, da bodo njih srca ostala čista, kakor bele snežinke, ki padajo na zemljo.

Grdo vreme ni zadržalo dečkov. V obilnem številu so se zbrali v oratoriju. Vsi so se želeli spovedati in s svetim obhajilom počastiti Brezmadežno.

Ko je don Bosko spovedal dečke, je blagoslovil novo kapelo in potem opravil presveto daritev. Nad petsto dečkov je bilo navzočih.

Vodstvo novega oratorija je izročil don Bosko dr. Borelu, sam je pa ostal v starem oratoriju. Dasi se je Borel trudil, da bi si pridobil ljubezen dečkov, vendar pravega uspeha ni mogel doseči. Dečki so želeli don Boska. Mnogo dečkov, ki so poprej želeli novega oratorija, se je vrnilo zopet v stari oratorij. Don Bosko je bil prisiljen menjavati prostor in biti nekaj nedelj v novem, nekaj nedelj v starem oratoriju. To je stalo don Boska obilo truda, toda misel, da se žrtvuje za mladino, ga je bodrila.

Z veseljem je opazoval don Bosko, kako število dečkov narašča. Veselje pa ni bilo nikdar tako čisto, da bi mu ne bila primešana žalost. Tudi don Bosko je okušal bridkost, ki je grenila njegovo veselje. Previdel je žalostne nasledke Giobertijeve knjige »Gesuita moderno«, in kar je prerokoval, se je začelo uresničevati. Sovraštvo do redovnikov in redovnic je doseglo vrhunec. To so pokazali 2. marca (1848), ko je pozno v noč množica Giobertovih pristašev prodrla v samostan očetov jezuitov in spodila iz njega vse prebivavce. Drugi dan je ista množica obkolila zavod francoskih dam Jezusovega Srca. Le s silo so stražniki odbili napad. Več dni se je ponavljal isti prizor. Predstojnica se je obrnila do mestne oblasti, toda dobila je odgovor: »Za vas ne more kralj ničesar storiti.« Prisiljene so bile zapustiti mesto in se vrniti nazaj na Francosko.

Jezuiti, razpršeni v oni žalostni noči, so iskali stanovanja pri svojih dobrotnikih. Nekaj jih je sprejel duhovnik Guala ter jim preskrbel potrebno za pot. Tudi don Bosko se je mnogo trudil, da jim je postregel po svoji zmožnosti, zlasti z obleko, v kateri so lahko nepoznani zbežali.

Ni bilo mogoče, da bi žalostni prizori in različno govorjenje ne pohujšalo dečkov, ki so obiskovali oratorij. Don Bosko je spoznal, zato je skrbel, da jih je pravočasno oborožil z orožjem. Četudi sveta cerkev še ni prepovedala Giobertijeve knjige, vendar jo je don Bosko prepovedal dečkom. Prepovedal je tudi vse časopise, ki so obožavali Giobertijevo delo.

Kakor jezuiti, dame Jezusovega Srca in druge odlične mestne osebe, tako je moral tudi don Bosko okušati sadove preprostega tiska. Z zaničevanjem in obrekovanjem so skušali uničiti njegovo delo. Toda don Bosko se ni ustrašil; zaupajoč v božjo pomoč se je trudil dalje in s tem večjo srčnostjo deloval za mladino, čim večja je bila nevarnost, ki je pretela oratoriju.

To ni bilo vseč njegovim sovražnikom. Videč, da se don Bosko ne zmeni za obrekovanje, so začeli streči po njegovem življenju.

Malo korakov od kapelice sv. Frančiška saleškega se je vzdigoval visok zid, ki je ločil oratorij od vrtov in travnikov bližnjih sosedov. Dandanes se na tem kraju vzdigajo zasebna poslopja, takrat je bil ta kraj še puščoben. Neko nedeljo zvečer je don Bosko poučeval dečke, zbrane v zakristiji. Govoril jim je o Jezusovi ljubezni, katero je izkazal, ko se

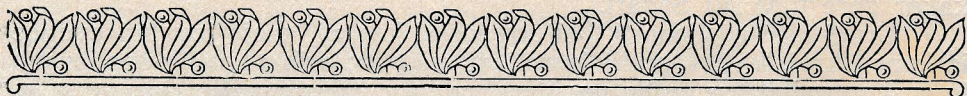
je včlovečil ter s svojo smrtjo odrešil človeštvo. Medtem ko don Bosko razlaga, ga skozi okno opazuje mladenič, ki se pokaže in zopet skrije, kakor bi se bal, da bi ga kdo ne videl. Iz hudobnega namena je zlezal na zid ter čakal trenutka, da izvrši zlobno dejanje. Dečki so ga opazili, a vedeli niso, kaj namerava, zato so molčali.

Preteklo je nekaj minut, ko svinčena krogla nepričakovano razbije steklo in hitro kot blisk prifrči v sobo — mimo don Boska in dalje v steno. Nesrečnež je meril don Bosku v srce, toda božja Previdnost ga je branila, da ga ni zadela smrtonosna krogla; raztrgala je rokav, a roka je ostala nedotakljiva.

Splošen krik je nastal v sobi, potem molk, in blede kot zid so zrli dečki neprestano don Boska. Toda don Bosko se ni prestrašil: ostal je miren in je miril prestrašene dečke. Smehljaj se je in šaljivo rekel: »Kako? Vi se prestrašite šale? Nekateri ljudje, ki nimajo dobre vzgoje, se ne znajo šaliti, da ne bi istočasno žalili omike. Glejte! Strgan talar in oškodovan zid, to je posledica njegove šale.«

Dod Boskov mir je utolažil dečke. Še nekaj časa je razlagal božjo besedo, potem se je z dečki podal na dvorišče. Tu se je nudil ginljiv prizor. Več dečkov je obkolilo don Boska in jokalo veselja; drugi so mu s solzami močili roke, vsi so pa hvalili Boga, da ga je tako čudovito ohranil. Tudi don Bosko je spoznal božje varstvo. Če bi me ne bila varovala Marija,« je rekel med drugim, »bi me bil gotovo zadel.« Potem je opazoval talar ter vzdihnil: »Ubogi talar, žal mi je zate, jedino mojo podporo.«

Še večkrat bomo imeli priložnost, pripovedovati o podobnih napadih, zlasti takrat, ko je začel izdajati »Letture cattoliche«, v katerih je pobijal protestanske zmote. Povsod se bomo lahko prepričali, da moramo zahvaliti božjo Previdnost, če ta prijatelj in oče mladine ni padel pod orožjem zlobnih nasprotnikov. (Dalje.)

Nekaj črtic o salezijanskih misijonih.

Misijon v Chubutu (Patagonija).

(Iz pisma sal. misijonarja Bernarda Vachina.)

Chubut je obširen, kakor Italija. V zadnjih letih se je prebivalstvo podvojilo. Ljudje žive združeni v večjem ali manjšem številu. Vasi so raztresene daleč druga od druge po brezmejnem prostoru.

In samo trije duhovniki smo. Eden vsako nedeljo ostane v Rawsonu, kjer spoveduje, razlaga evangelij in nadzoruje nedeljsko zabavišče.

Drugi duhovnik ima isto opravilo v Trewenu. Ta vas, katero je leta 1893. monsignor Cagliero našel obstoječo le iz maloštevilnih revnih koč, šteje dandanes dva tisoč prebivavcev ter po svoji lepoti, bogastvu in prometu prekosi glavno mesto tega okraja. Ne govorim o zasebnih potrebah, katerih je mnogo več kakor v Rawsonu, zlasti radi protestantstva, ki tu prevladuje in provzroča krščanskim misijonarjem obilo truda. Tretji duhovnik, gospod Muzio, je skoraj vedno le v misijonih. Z nekaterimi konji, dvema mulama in malim altarjem, v spremstvu nekaterih sobratov neutrudljivo išče zgubljenih ovčic.

Spati pod milim nebom, zaviti v svoj plašč in izpostavljen vsakovrstnemu vremenu, živiti se s samim mesom, pečenim v žrjavici, piti kalno vodo, to je zanj navadno življenje. Večkrat je treba lezti čez vrhunce gora, katere bi mislil nedosegljive, hoditi ob groznih prepadih, kjer bi nesrečen korak uničil življenje, preplavati reke, katere v zemljepisju še niso zaznamovane, in ki so požrle že toliko žrtev.

Da bi se vsaj duše, katerih išče s tolikim trudom, vrgle misijonarju v naročje in sprejele rešenje, katero ponuja! Toda ne; sprejmejo ga z ledeno mrzлото, večkrat celo zavržejo. Bolj človeški že še postrežejo, ker gostoljubnost v puščavi je medsebojna dolžnost, toda da bi se poslužili njegove prisotnosti v dušno korist, tega ne storijo.

Misijonar krsti otroke, jim deli sveto birmo, blagoslavlja zakone, večkrat, ker je potrebno, dasi niso dobro pripravljene, toda spovedi in obhajil, kjer je moč svete vere, je malo.

»Pridite k nauku!« jih sili misijonar. Slednjič se zberejo na travniku ali v koči.

Sedeč na kolenih nekaj časa poslušajo, toda kmalu se spomnijo svojih m a t e. Mala buča, polna dišečih zelišč, kroži iz roke v roko, in čedalje bolj se vzbuja pogovor. Eden vstane, drugi ga posnema, nekatere žene imajo pripraviti kosilo, druge teko k otroku, ki joče... In misijonar? Zbere svoje stvari, vzame molek in se tolaži v molitvi, medtem ko mu žalost trga rce.

Torej ne bo kar nič dobrega? Jaz sem govoril o prebivavcih, raztresenih po brezkončnem ozemlju. V krajih, kjer sveta cerkev vedno izvršuje svojo službo, je mnogo tolažbe, toda v puščavi napreduje slabo. Dasi se najdejo omikane osebe, pobožne in odkritosrčne, a take so redke kakor gore v veliki Sahari.

Drugi naši misijonarji, bolj krepostni kot mi, znajo izvabiti cvetice iz kapelj krvi, katere prelijejo na trnjevi poti: njih poročila spodbujajo in naši sotrudniki se čutijo prisiljene, podpirati misijonarje. Zato ne vem, kakšen vtis bo napravilo poročilo iz Chubuta. Upam, da bo pomilovanje **radi obilnega pota, katerega smo prebili z malenkostnim sadom**, odprlo srca, da bodo molili in z molitvijo pomagali doseči nesrečnemu polju **blagodejni dež nebeškega usmiljenja**. Srečni oni in mi vsi, če prisilimo nebo, da prihiti na pomoč.

Splošni pregled salezijanskega delovanja v Chubutu.

l. 1905. in prve štiri mesece l. 1906.

Zakramenti: V obsegu 5000km, katere so prehodili misijonarji v tem času: krstov 369, birm 560, obhajil 1917.

Vzgoja in pouk: Dva zavoda z ljudskimi šolami za dečke in deklice srednjih stanov in sirot. Šole obiskujejo tudi zunanji dečki in deklice. — Obrtna in gospodinjska šola. — Tri praznična zabavišča za dečke in deklice. Število gojencev in gojenk 280.

Tisk: »La Cruz del Sur«, krščanski vzgojevalni list z novicami, razširjen v veliko korist po celem ozemlju. dobiva ga tudi mnogo protestantov.

Umetnost: Pouk v petju, deklamovanju, klavirju, risanju in tkanju.

Dobrodelne ustanove: Bolnišnica z malo lekarno je jedina bolnišnica v vsem Chubutu. Doslej sprejema jedino le moške.

Cerkve: Velika cerkev v Rawsonu; kapela »Santa Marija de Indios« na obrežju reke Chubuta skoraj v sredini brezmejnega ozemlja; cerkev v Trelewu radi pomanjkanja pomočkov počasi napreduje.

Kje so naši Salezijanci?

Zelo pogosto si stavijo naši blagi sotrudniki vprašanje: Kje so naši salezijanci? To vprašanje je pač naravni odmev njih naklonjenosti in ljubezni, s katero že skozi več let neutrudljivo podpirajo delovanje don Boskovih sinov v domovini in na tujem. Je pa to vprašanje tudi popolnoma opravičeno in na pravem mestu, če pomislimo, da velike so bile skrbi in še večje težave že takrat, ko se je komaj v njih plemenitem in za vse dobro čutečem srcu rodila želja po načinu prave vzgoje. Neumorno kakor mravlje so gladili pot, po katerej je bilo mogoče sinovom našega jezika priti do vstopa; z materno čuječnostjo in očetovsko skušnjo so krepili slabotne in tolažili žalostne, ogrevali mlačne in spodbujali manj srčne. Beda in vedno večja zanemarjenost mladine pa, katera nima od svojih starišev družega, kakor borno bitje in se v lastno nesrečo in pohujšanje nedolžnih v vedno naraščajočem številu potika po deželi in ulicah naših mest, je večkrat dovedla naše dobrotnike do najvišje stopinje zatajevanja in požrtvovalnosti. Odločno pripravljene toraj, da pričeto delo tudi dokončajo, jih vidimo še danes, kako skrbno vrtnarijo okoli še nedoraslih in neutrjenih dreves. In kakor je naravno, da se čuti umetnik zadovoljnega ravno nad kipom, katerega je z veliko težavo dovršil, da se veseli in raduje vrtnar nad cvetjem in sadjem posebno onih dreves, katere je sam vsadil, sam gojil in varoval, tako se nam dozdeva zelo umestno in pravično, če poročamo na tem mestu v tolažbo in plačilo dobrotnikom o novem slovenskem naraščaju.

Jednako našemu jedinemu slovenskemu zavodu v Ljubljani, katerega težave za obstoj in razvitek nikakor ne zamoremo šteti med navadne, bilo se je bojevati vsestransko tudi prvim Slovencem, katere si je Marija P. izvolila za svoje. Pač opravičena in najobčutljivejša je pa bila težava ločitve od vsega, kar je človeku v življenju najdražje. Kajti, če se kaže velika žalost v solzah in v prijateljskih izrazih že pri navadni ločitvi, ko se poslavlja na primer prijatelj od prijatelja, ko za-

pušča otrok le za malo časa očetovo hišo, si lahko mislimo nemirno srce in negotovost naših prvih poklicov ob času njih ločitve. Reklo se je ne samo premeniti svoj dom in kraj z malo oddaljenim mestom, temveč njim je bilo zapuščati svojo domovino, priljubljene običaje, stariše, in mnogim to za vedno. Reklo se je iskati obstanka v popolnoma neznanih krajih, pomoči v tujini in ljubezni pri ljudeh, tujih po jeziku in šegah. Je-li toraj čudno, da je marsikateremu že misel na to onemogočila koj prve korake do vzvišenega poklica? Bi li ne bilo neusmiljeno kaznovati z neznačajnostjo brez razločka one, kateri so se še pred dano besedo in po kratkej poskušnji zopet vrnili v naročje svojih dragih? Tudi Slovenci jednako drugim narodom so prihajali takorekoč trumoma pod zastavo velikega vzgojitelja Boska, katerej bi bili tudi sledili in jej zvesti ostali do smrti, če bi se jim ne zoperstavljale zgoraj omenjene težave. Brez dvoma se tu uresničujejo besede Zveličarjeve, da veliko jih je klicanih, a le malo izvoljenih.

V zapisnikih salezijanske družbe najdemo danes 27 Slovencev, kateri so težave premagali, neustrašeno stopili v vrste d. Boskovih bojevnikov, družbi se zaobljubili, ki šteje okoli 5000 udov.

Pred vsem nam je omeniti in priporočiti blagim sotrudnikom v pobožen spomin dva gospoda, katerih eden že počiva na domačem pokopališču na Dolenjskem, v Trebelnem, drugega pa krije zemlja južne Amerike. Prvi, g. Zorè, poslan radi nenavadne nadarjenosti na vseučilišče večnega Rima, je moral radi rahlega zdravja podleči prenapornemu učenju, še predno je mogel stopiti v vinograd Gospodov. Drugi pa, katerega srce je neprenehoma hrepenelo po misijonskem življenju, je prerano preminul kot žrtev svojega poklica v deročej reki južne Amerike. Kako boleč udarec smo doživeli z njegovo izgubo in kako plamteča ljubezen do zapuščenih in kako plodonosno je bilo delovanje nadepolnega slovenskega misijonarja, priča zlati zaslužni križec, kateri mu je bil že v zgodnji mladosti kot spretnemu vzgojitelju mladine od ameriškanske vlade pripet na prsi.

V tem kratem času pa in kljub malemu številu slovenskih salezijancev so se našli vendar že štirje drugi neustrašeni ljubitelji zapuščene mladine, ki razvijajo svoje plodonosno delovanje po južno-ameriških naselbinah. Čutili so v svojem srcu ogenj božje ljubezni in spoznali vzvišenost poklica katoliškega misijonarja. Neustrašeni toraj pred tolikim delom in gotovi, da jih Marija P. spremlja in da jih Jezus nekoč obilo poplača za trud in ljubezen, so zamenili svojo lepo domovino z nepreglednimi gozdi in svoje sorodnike z divjimi narodi južne Amerike. Vinograd, v katerega jih je poklical Božii vrtnar, je Puebla v Mehiki, Karakas v Venezueli in Bahía-Blanca v Argentiniji. Dva sta duhovnika, tretji bo kmalu.

In kje so ostali? Še vsi v Evropi. Radi nadaljevanja zapričetih višjih študij vidimo mnoge v raznih mestih naše ljube Avstrije in nekatere tudi v Italiji.

Število salezijanskih zavodov v Avstriji pa in velika oddaljenost od takozvane matrne hiše in glavnih prednikov, je dalo lani povod, da so osnovali avstrijsko provincijo. Ta naj bi za sedaj, če izvezamemo Italijane, obsegala vse druge narodnosti avstrijske. Poleg te preuredbe smo še iz srca pozdravljali, in to posebno mi Slovenci, otvoritev novega zavoda v Daszawi, kateremu je izročena odgoja novih močij za provincijo.

Daszawa (beri Dašava) je velika vas, ležeča v južno-vzhodni Galiciji, nekako na sredini železniške proge, katera veže kraljestvo ogrsko z mestom Lvovom. Po železnici ti je mogoče v času jednega dne obiskati mesta: Lvov (225.000), Stryj (30.000), Stanislawow (50.000) in se še lahko popelješ v Bukovino, katero najdeš takoj zraven. Če je tudi ta stran Karpatov za popotnike zelo nezanimiva in smo si v svesti, da le velika pomota zamore zvabiti človeka v te kraje, hočemo že iz ozira na naše Slovence posvetiti nekaj več prostora tukajšnjim razmeram.

Vas Daszawa šteje približno 2.000 prebivalcev in se razteza ob okrajni cesti, ki vodi iz Chodorów (beri Hodoruv) v mesto Stryj. Prebivalstvo se deli, kakor sploh po vzhodni Galiciji, v Rusine, Poljake in v izvoljeno ljudstvo očeta Abrahama po narodnosti in v Rutene, katoličane in malikovalce zlatega teleta po veroizpovedi. Pravi domačini so le Rusini-Ruteni. Poljaki so le naseljenci in tvorijo manjšino celega prebivalstva. Ti živijo s prvimi v primernem sporazumljenju in se pečajo večinoma s poljedelstvom in živinorejo. Da so pa duševno, kakor sploh v vsakem oziru zelo zaostali, je krivo v prvi vrsti pomanjkanje šol in organizacij, izseljevanje v druge kraje in judje, kateri skrbe z vsemi sedmimi šibami, katere je nekdanj Bog nad nje, da so jim drugi pokorni in poslušni. Na vprašanje: Kje si kupil in kje prodal — kje si jedel in kje si pil — dobiš vedno isti odgovor: Pri judu Izaku — Konu — Salomonu Neftaliju itd. In bodisi na deželi, bodisi v mestu, kar obeta denar in nosi ime trgovine, vse je v oblasti krivonoscev. Pri vseh teh težavah pa in krajevnih nadlogah, kljub slabemu gospodarstvu, katero, če tudi ni izrečno v rokah židov, je vendar po teh zelo ovirano, si je ljudstvo ohranilo vero slavnih in pobožnih svojih pradedov. Njihl verski čut doma in zunaj je prost in odkritosrčen. V dokaz temu naj omenimo le njih različne in dolge verske pobožnosti po cerkvah, katere se polnijo brez vsakega truda in ropotanja tako ob navadnih kakor ob prazničnih dneh. Isto spričuje tudi udano obnašanje vseh slojev prebivalstva napram duhovščini.

Med to ljudstvo toraj je poslala božja usmiljenost salezijance. Zavod, kateri je združen z župnijsko cerkvijo latinskega obreda, je kakor v sredini lepega vrta in ves obdan z zelenjem in lepimi nasadi. In če pomislimo, da je cel kraj velika, nepregledna ravan, da so ceste in pota radi pomanjkanja peska in kamenja v jako slabem stanju in da daleč na okrog ne vidiš družega drevja, kakor sem in tja kako sivo brezo ali razzebljen hrast, raz katerega kvaka tatinska sraka, zadobiš v za-

vodu gotovo vtis onega, kateri po dolgem in mujnem potovanju po puščavi naleti konečno na rešilno zelenico. Že ime »gospodski dvorec« priča, da se je pred več leti v tem prijetnem vrtu širokoustil jeden mnogih poljskih velikašev. Isto spričuje objednem razvrstitev lepih nasadov, velikanska gospodarska poslopja in sploh celo posestvo. Bogato opremljene dvorane so sedaj mirne celice. Razkošno obloženi mizi sledi skromni obed, pri katerem se svira in napija zadovoljnemu redovniku s pobožnim berilom. Veselje in vrišč v nekdanji plesni dvorani se je pa spremenil v pobožno, tiho molitev salezijanskih novincev, kateri se pred kipom presv. Srca Jezusovega in Marije P. utrujejo v poklicu in pripravljajo na delo.

Praznik sv. Mihaela, nadangelja, kateri je posebni zaščitnik Galicije, je bil za tukajšnje Slovence dan veselja in novih sadov. Po dokončani skušnji in utrjena v poklicu sta dva izmed sedmerih tukajšnjih naših rojakov napravila redovniške obljube in zagotovila Bogu in Mariji P., da bodeta po navodilih in pravilih J. Boska delovala v prid in blagor mladine. Nemogoče je opisati v polnej luči ovacije in dati natančno sliko vsega, kar sta slavljenca doživela ta dan med slovenskimi brati Poljaki. Po dokončanem cerkvenem obredu, pri katerem je v slavnostnem govoru slikal č. g. J. Świerc, ravnatelj salezijanskega zavoda v Oświęcimiu, zmago slavljencev, se je tema na čast priredila v ozaljšani dvorani veselica z okusno sestavljenim sporedom. Pri tej je pa navdušenje in veselje zbranih očitvidno raslo in konečno priklopelo do vrhunca tako, da ni bilo ne konca ne kraja živio-klicev, s katerimi so se naši slovanski bratje spominjali tudi slovenskih salezijancev in sotrudnikov v Ljubljani. Reči moramo, prehitro je zatopil dan, kateri je bil za nas poln najlepše in največje hvale Gospodu.

Kaj je Don Bosko priporočal svojim gojencem glede pobožnosti.

I. Spomnite se mladeniči, da smo vstvarjeni ljubiti Boga, svojega stvarnika in le njemu služiti. Vsa učenost, vse bogastvo brez strahu božjega nam ne prinaša najmanjšega dobička; od tega svetega strahu pa zavisi naša časna in večna sreča.

II. Molitev, sv. zakramenti in beseda božja pripomorejo ob lo, da se ohranimo v tem sv. strahu.

III. Molitev bodi vztrajna, pobožna. Ne opravljajmo je prisiljeno; nikor ne motite pri molitvi svojih tovarišev. Bolje je ne moliti, kakor slabo

moliti. Ko se zjutraj zbudite, pokrižajte se ter povzdignite svoja srca k Bogu s kratko, prisrčno molitvico.

IV. Izvolite si stalnega spovednika. Odkrite mu vse skrivnosti svojega srca in to vsakih 8—14 dni, ali vsaj vsak mesec edenkrat, kakor veli rimski katekizem. Opravite tudi vsak mesec vajo srečne smrti! Ta pobožnost se opravlja poslušaje besede božje, ali z opravljanjem katerekoli si bodi pobožnosti.

V. Udeležujete se pobožno sv. maše in berite vsak dan kako pobožno knjigo.

VI. Bodite pazljivi pri pridigi in poslušni opominom. Med pridigo ne spite, ne kašljajte in ne motite poslušalcev z najmanjšim nemirom. Po pridigi ne zapustite preje cerkve, dokler dobro ne premislite govornikovih besed, ter obračajte jih na svoja vsakdanja dela. Nad vse vztrajno učite se krščanskega nauka.

VII. Že v zgodnji mladosti se vadite čednosti. Kdor si obeta še le v starosti čednostno živeti, se kaj lahko večno pogubi. Skromnost, ponižnost, ubogljivost in ljubezen so vrle čednosti, ki dičijo mladeniča.

VIII. S prisrčno gorečnostjo opravljajte pobožnost k presv. zakramentu, k blaženi devici Mariji, k sv. Frančišku Saleškemu, k sv. Alojziju in sv. Jožefu, oni so posebni priprošnjiki naših zavodov.

IX. Ne pričenjajte nikakršne pobožnosti brez dovoljenja vašega spovednika. Spominjajte se besed sv. Filipa Nerija, kateri je govoril svojim dečkom: „Ne preoblagajte se z vajami pobožnosti, marveč opravljajte vestno one, katere ste pričeli.“

Življenje Savia Dominika, salezijanskega gojenca v Turinu.

(Laški spisal don Bosko, ustanovnik sal. družbe.)

IX. Dominik sklene sveto živeti.

Ko je bil Dominik že šest mesecev v zavodu, je slišal nekoč pridigo, kako se lahko posveti in zveliča. Govornik je povdarjal posebno tri misli, katere so Dominiku segale globoko v srce. Glase se tako-le: »Bog tako hoče, da se vsi posvetimo. In to doseči je lahko, kajti veliko plačilo čaka tiste, ki se posvete.« Kakor žarek, tako šine Dominiku ta govor v srce in ga napolni z ljubeznijo do Boga. Bil je potem tuintam manj vesel, kakor po navadi. To so opazili njegovi tovariši in njegov učitelj, ki ga je takoj vprašal, je-li bolan. »Ne, prav dobro mi je.« — »Kaj hočeš s tem reči?« nadaljuje učitelj.

»Hočem reči, da čutim željo in hrepenenje po svetem življenju; želim se posvetiti. Nisem mislil, da je to tako lahko. Toda zdaj vidim, da

je človek lahko vesel in poleg tega postane svetnik. Imam trdno voljo in neka sila me žene, da se posvetim. Povejte mi, kako se moram obnašati, da to delo pričnem?»

Učitelj ga je pohvalil in opomnil, naj se nikar ne vznemirja, češ da zbezanemu duhu ne govori glas Gospodov. Priporoči mu, naj bo vedno vesel in naj vestno in natančno izpolnjuje dolžnosti. Udeležiti se pa sme tudi razvedril in poštenih zabav svojih součencev in tovarišev, seveda pod strogim in poštenim nadzorstvom.

Nekoč mu obljubi prednik darilo, kakoršno si Dominik sam izbere. Dominik odgovori: »Storite me svetega, to bo najboljšo darilo. Bog hoče, da naj bom svet, zato moram v resnici postati.«

Nekega dne je hotel vodja pokazati mladeničem posebno ljubezen. Privoli jim tedaj, da naj vsak napiše na listek, kaj da želi. Vsakdo si lahko misli, kako smešne in čudne prošnje so nekateri pisali. Savio pa vzame košček papirja in zapiše: »Prosim, rešite mi dušo in storite, da se posvetim!« Bil je tako goreč, da je za posvečenje svoje duše želel delati ostro pokoro, toda vodja mu radi mladosti in slabega zdravja ni maral dovoliti.

X. Dominikova gorečnost za zveličanje duš.

Da bi Dominik dosegel svetost, so mu svetovali, da naj skuša druge pridobiti Bogu. Ni lepšega in svetejšega opravila na svetu, kakor pomagati dušam k zveličanju. Dominik je to jasno spoznal in čestokrat vzdihnil: »Ko bi mogel pridobiti Bogu vse svoje tovariše, kako bi bil srečen!« In res! Dominik se je vedno trudil in jim dajal dobre nasvete ter jih opominjal, kadar se je kdo pregrešil zoper božje zapovedi.

Dominik je bil silno velik sovražnik kletvine. Kar groza ga je obšla, kadar je slišal preklinjati. Škodovalo je celo njegovemu zdravju. Silno ga je tudi peklo, kadar je kdo zlorabil božje ime. Če je šel po mestu in naletel na grdo preklinjevanje, je takoj na tihem izgovarjal: »Hvaljen bodi Jezus Kristus!«

Nekoč je hodil po trgu. Nakrat se odkrije in govori neke besede. Ravno tedaj pride k njemu tovariš in ga vpraša: »Dominik, kaj delaš? kaj počenjaš?« Dominik odgovori: »Priatelj, ali ne slišiš, kako oni voznik zlorabi božje ime? Ko bi vedel, da bi kaj pomagalo, stopil bi k njemu ter ga posvaril. Toda bojim se, da ne bi še hujše preklinjal. Odkril sem se rajši in izgovarjal besede: »Hvaljen bodi Jezus Kristus«. To sem pa storil zato, da bi vsaj nekoliko poravnal krivico, katero je prizadel voznik božjemu imenu.«

Tovariš se je čudil nad njegovim obnašanjem. Ta dogodek je čestokrat pripovedoval svojim tovarišem, da jih je na ta način vzbujal k dobremu, obenem pa izkazoval čast Dominiku.

Nekega dne gre ravno iz šole, ko sliši nekega človeka preklinjati. Ves se je tresel samega strahu, ko je čul tako grde besede. Hoteč ga

umiriti, ponižno stopi k preklinjevavcu in ga vpraša za zavod sv. Frančiška saleškega. Preklinjevavec pri pogledu na nedolžnega otroka se umiri in mu odgovori: »Ne vem, fantek, prav žal mi je, da ti ne morem povedati.«

Nato odgovori Dominik: »Če tega ne veste, lahko mi storite drugo ljubav.«

»Prav rad,« odgovori preklinjevavec.

Dominik se mu približa in mu na pol tiho reče: »Storili mi boste veliko ljubav, ako ne boste več skrunili božjega imena. Ako se morate ravno jeziti, rabite rajši druge besede!«

»Imaš prav, fantič,« mu zavrne oni strmeč. »to je res grda pregreha, katero moram premagati.«

Nekoč sta se sprla med seboj devetletna paglavca. Ko sta se prepirala, nekdo izmed njiju reče besede »Jezus Kristus«. Ko Dominik čuje te besede, stopi k njemu in ga povabi seboj. Deček uboga ter gre ž njim v cerkev. Prišedši v cerkev, mu reče Dominik: »Poklekni tu pred altar in prosi Boga odpuščanja, ker si ga razžalil, ko si nepotrebno izgovoril njegovo ime. Ukazal mu je, naj moli kesanje. Ker deček ni znal, je Dominik molil naprej, deček za njim, ter je skončal: »Hvaljen bodi Jezus Kristus in Njegovo sveto ime.«

Dominik se je v resnici trudil, da bi od dne do dne postajal svetejši. Zelo rad je prebiral življenje svetnikov. Z veseljem je govoril o misijonarjih, ki neprestano delajo za dušni blagor. Rad je pomagal misijonarjem; če ni mogel z drugim, je vsak dan zmolil za-nje par očenašev in vsak teden prejel sv. obhajilo. Mnogokrat je klical: »Koliko duš čaka na Angleškem naše pomoči! Ko bi mogel, šel bi tja in z oznanjevanjem in dobrim zgledom privabil vse k Bogu.«

(Dalje.)

Dedščina nehvaležnega sina.

Komedija v petih dejanjih. (J. B. L. salez.)

(Dalje.)

Drugo dejanje:

Kovačnica. — Na levi vrata na trg. Na desni notranja vrata. — Kovaško orodje. — Nekaj stolov.

Prvi prizor.

Alojz in Cezar.

Alojz (kleči na stolu pred podobo in moli. Cezar ga opazuje).

Cezar (sam za se): Dragi mi Lojzek! Zdi se mi, da vidim angela, kadar moliš. Ni

jutra, ne večera, da ne bi opravil svoje dolžnosti. Hvala Ti, o Gospod, da si mi dal tako dobrega sina!

Alojz (vstane in se smehljuje obrne k očetu): Papa, kaj premišljujete? Zakaj ne delate?

Cezar: Oh, moj Lojzek, veš, kaj sem premišljeval? Dejal sem sam pri sebi: „Moj

sin govori zdaj z Bogom in Bog, ki ima dečke rad, ga poslušaj in pošilja blagoslov nad našo hišo. Jaz sem ginjen in vsak dan ponavljam molitev: „Prosim te, o Gospod, ohrani vedno mojega sina v svoji milosti!“

Alojz: Tudi jaz vsak dan molim za vas in če nisem preveč poreden, se moram vam zahvaliti. Toda povejte (*se mu približa*), ste dobro počivali? In zakaj ste danes tako zgodaj pri delu?

Cezar: Gospod Jožef hoče, da mu naredim novo ključavnico za njegovo klet in njegovo sobo: hoče, da bi bilo do jutri gotovo.

Alojz: Gospod je bogat in za denar potrebuje varnega kraja.

Cezar: Da, da, zelo bogat. Ali kaj mu pomaga bogastvo, ako ni in ne more biti srečen. Kdor nima čuta ljubezni in vere, ne more biti vesel in zadovoljen. In tudi sin mu bo povzročil še mnogo solza.

Alojz: Oh, kako grdo je ravnal včeraj s starim očetom. In njegov oče mu nič ne reče.

Cezar: Kaj hočeš; ima toliko opraviti, da ne ve, kaj počenja njegov sin. In ga celo brani in je nevoljen na dobrohotno opozorjanje prijateljev. Ko bi imel Henrik opraviti z menoj, jaz bi mu že pokazal... Toda pustimo to... vsak za-se. Lojzek zakuri in deni na ogenj ono železo.

Alojz: Takoj (*stori*). Ali z vami se ne dá šaliti. Ko sem šel z Mlinarjevim Jožkom na vrt po sadje, ste me takoj pokarali... In šel sem prvič in zadnjič s tistim hudobnežem.

Cezar: Se še spominjaš tistega dne?

Alojz: Pa še kako dobro.

Cezar: Gotovo si takrat mislil: Kako hud je ta oče?!

Alojz: Ne, jokal sem in sem pri sebi rekel: „Oče imajo prav, storijo svojo dolžnost, ne maram jih nič več razžaliti.“

Cezar: To je res. Tudi meni se je storilo milo, jako milo, ko sem te videl tako ponižanega. Toda pustiva te pogovore... Ali je že pripravljeno železo?

Alojz: Da.

Cezar: Prinesi ga sem in tudi ti vzemi kladivo. (*Obadva tolčeta*).

Drugi prizor.

Jožef in prejšnja.

Jožef (pri vratih): Cezar.

Cezar: O Jože.

Jožef (naprej): Kdaj bo končano?

Cezar: Jutri

Jožef: Želim, da je jako močno ono železo, katero napravite na notranji strani moje sobe.

Cezar: Nikar se ne bojte! Ali se bojite, da vam Lahi prodró v sobo, da se hočete utrditi?

Jožef (resno): Nikar se ne šalite. Jaz vam plačam, in...

Cezar: Ha-ha-ha. Bodite prepričani, da imam preveč opravkov, in da nimam časa misliti na vaše stvari.

Jožef (resno): Le pečajte se samo s svojim stanom!

Cezar (jezno): Ali imate še kaj zapovedati?

Jožef: Sem tudi prišel, da vas vprašam radi...

Cezar: Že vem... Lojzek, pojdi v sobo ko bo čas, te bom že poklical.

Alojz (odide).

Cezar: Zdaj, prosim, lahko govorite.

Jožef: Rad bi vedel, kaj se je pripetilo med mojim sinom in vašim.

Cezar: Henrik je zmerjal in tepel mojega sina. Jaz sem ga prijel, ker mislim, da imam pravico nad svojim sinom.

Jožef: Se ni zgodilo drugega?

Cezar: Sem vam že vse povedal.

Jožef: Henrik je povedal čisto drugače.

Cezar: Vaš sin — oprostite, da sem tako predrzen — je lažnjivec.

Jožef: Henrik lažnjivec? Vaš sin je pa svetohlinec, priliznjeneč!

Cezar: Ej... toda zakaj bi se jezil... Vaš sin je zglel vsem dečkom. Vsi starši v vasi ga priporočajo svojim sinovom kot najbolj olikanega...; vsi ga poznajo in vsi ga imajo radi.

Jožef: In se še predrznete mene zasmehovati? Nisem zato prišel semkaj, in če še kaj rečete, naročim drugje svoje delo, saj kovačev ne manjka.

Cezar: Kakor vam dopade, da le ostaneva vedno prijatelja.

Jožef: Zapomnite si, da ste dolžni spoštovati mojo hišo, ki vam že toliko časa daje kruh. Ali me razumete?

Cezar: Jože, nikar se tako ne vznemirjajte. Jaz sem vam hvaležen za kruh, ali jaz sem delal in ga zaslužil. In zdaj me pustite, če hočete, da do jutri skončam (*tolče železo*).

Jožef: Do jutri zvečer gotovo.

Cezar: Brez skrbi (*nadaljuje z delom*).

Tretji prizor.

Cezar sam.

Nisem ga mogel več prenašati; moja potrpežljivost je bila prav v nevarnosti. Prav sem storil, da sem odstranil svojega sina... Ta Jože hoče zagovarjati svojega Henrika in imenuje mojega sina ničvredneža. Svet je že tak: on misli, da je bogat, pa je stokrat večji berač, kot jaz. (*Nadaljuje z delom*).

Četrty prizor.

Cezar in Peter.

Peter: Se sme?

Cezar: O Peter, kar naprej. Kako sem vesel, da vas vidim v svoji hiši.

Peter: Bil sem pri gostilničarju, da sem se nekoliko pokrepčal in zdaj sem prišel k vam, da se kaj pogovoriva.

Cezar (*pusti delo*): Le govorite, le govorite! (*Mu dá stol in tudi sam se vsede*).

Peter: Morda vas motim v vašem delu?

Cezar: Ne skrbite za to!

Peter: Moj sin je bil tukaj pri vas?

Cezar: Da, pred kratkim.

Peter: Ali veste zakaj? On hoče zapreti svoje sobe in svojo klet, ker se boji, da bi se jaz posluževal njegovih reči.

Cezar: A-a, zdaj še le vem, zakaj je ukazal napraviti vse te ključavnice. Oh, porrednež!

Peter: Ne morem več prenašati tega življenja. . . Ne morem vam popisati, kako samoljuben je ta moj sin. Niti o največjih praznikih me ne povabi k skupni mizi; prinaša mi v mojo sobo z vzrokom, da bom bolj v miru.

Cezar: In vi?

Peter: Ne upam se mu zoperstavljeti.

Cezar: Tako ne gre in tako ne smete iti! In hočete še nadaljevati tako življenje?

Peter: Kaj hočem. . .

Cezar: Razumem, Vi ste slabo napravili, da ste mu vse prepustili.

Peter: To je res, toda takrat je bil še tako dober. Jaz sem se ponašal z njim in sem mislil: „Doslej sem živel s svojim imetjem, odslej hočem živeti z njegovim. Jaz sem mislil. . . sem upal. . . toda varal sem se. Nisem pričakoval kaj takega od svojega sina.

Cezar: Jaz sem vas opominjal. Vzgajali ste prav dobro svojega sina, ali ker ste mu vedno govorili, da naj vse skrbno hrani, ker ste ga opominjali za vsako malenkost, ker ste mu vedno priporočali dobiček, je postal tako skop, kakor ga vidite.

Peter: Jaz sem edino želel, da bi on nadaljeval gospodarstvo; bal sem se, da ne bi postal zapravljivec.

Cezar: Oprostite, če sem vas kaj razžalil. Vi veste, kako vas imam rad in kako rad bi vam pomagal. . . Toda upajte! Bog lahko v trenutku promeni njegovo srce. — Včeraj sem videl gospoda Julija, ko je prišel v domačijo. Poslušajte, kaj mu je prišlo na misel: „Ali bi ne bilo mogoče priporočiti se njemu; on je dober, je usmiljen in vam lahko pomaga, saj je sodnik.“

Peter: Pri mnogih sodnikih sem že tožil, toda vsi so odgovorili, da mi moj sin ni dolžan dati ničesar razun hrane.

Cezar: Če vam pa ne dá dosti jesti.

Peter: Ali hočete, da naj osramotim dobro ime svoje družine?

Cezar: Imate prav.

Peter: Moram oditi. . . Se priporočam da o tem ne zinet nikomur besede (*Odideta*)

Peti prizor.

Henrik sam.

(*Vstopivši se ozira okrog*). Haha, kovač je šel vën. Je že tam doli; gotovo gre kam daleč in ga ne bo takoj nazaj. Danes se hočem maščevati za vse, kar mi je snoči storil. . . . To se bo jezil. . . . Kaj ima tu? (*Ogleduje kovaško orodje*). Kladvo in to le vën! (*Vrže skozi okno*). Naj le išče! (*Drugo orodje in predpasnik dene v kanglo polno vode*). Mu bom skuhal okusno juho (*nese na ogenj*). In zdaj nekoliko risanja (*nariše na kanglo oslovo glavo*). Osel. . . osliček. . . konjiček. . .

Šesti prizor.

Cezar in prejšnji.

Cezar (*tihotno vstopi*): Kaj vidim? Aha, sem vjel tička.

Henrik (*nadaljuje*): Ko ga bo zagledal. . . . To se bom krohotal.

Cezar (*za-se*): Le počakaj, bomo videli, kdo se bo bolj.

Henrik: Bo mislil, da mu je napravil njegov sin in tedaj mu jih bo naložil, kakor včera meni. . .

Cezar (*močno*): Tristo medvedov, zdaj te pa imam.

Henrik (*prestrašeno*): Ah!

Cezar: Kaj delate tukaj, mladi gospodič?

Henrik: Sem prišel. . . sem vstopil. . . .

Cezar: Da, da, si vstopil, ali si pa pomislil, kako boš izšel? (*Za-se*): Tepel ga ne bom, ali hočem ga prav pošteno prestrašiti. (*Zapre vrata*)

Henrik: Kaj delate?

Cezar: Vam imam povedati nekaj, česar ne sme nihče slišati.

Henrik: Ne, ne, vas prosim odpuščanja, to sem naredil samo za smeh (*poklekne*).

Cezar: Zdaj vas hočem naučiti nekoliko telovadbe; naprej (*s pasom v roki*)!

Henrik: Pazite, veste, jaz nisem. . . . (*Vzame, kar mu pride pod roko in hoče vreči v Cezarja, ta se ogne*).

Cezar: Aha, za to te pa bom (*se mu približa*).

Henrik (*Beži po kovačnici in jokaje kliče*): Oče, oče, . . . ljudje, pomagajte. . . . me hoče ubiti. . . . me hoče umoriti (*Cezar teka za njim*).

(Konec drugega dejanja.)

Pogled po svetu.

Foglizzo: Dne 15. okt. je bil dan splošnega veselja. Vrhovni predstojnik don Mihael Rua je blagoslovil duhovsko obleko 45. novicom, ki so pred kratkim začeli svoj novicijat. Popoldne je bila slavnostna akademija na čast novim klerikom.

Isti dan je pri obedu č. don Mihael Rua podaril častni viteški križec Marije Pomočnice petinosemdesetletnemu župniku iz Foglize radi velikih zaslug, katerih se je zaslužil kot mnogoletni salezijanski sotrudnik.

Isti dan je č. g. don Mihael Rua blagoslovil novo poslopje in novo kapelico klerikov novicov. Tako je bogoslovno semenišče popolnoma ločeno od novicijata.

Turin: Svetišče Marije Pom. dobi nove orgle po najnovejšem zistemu.

Misijonarji: Dne 25. okt. se je v cerkvi Marije Pom. v Turinu poslovilo nad 50 sal. misijonarjev in tudi nekaj sester, ki so odpotovali v daljne ptuje misijone. Kakor vselej v tej priliki, tako se je tudi letos zbralo toliko občinstva, da je bilo svetišče kmalu premajhno. Po bratovskem slovesu od vrhovnih predstojnikov jih je pozdravil in jih z lepimi besedami navduševal emin. kardinal A. Richelmy, ki nikdar ne manjka pri ginljivi slavnosti.

Duševne dobrote salezijanskih sotrudnikov.

1. Dobrotniki in salezijanski sotrudniki postanejo deležni vsih sv. maš, molitev, devet- in tridnevnic, duhovnih vaj in vsih del krščanskega usmiljenja, katere izvršujejo salezijanci in salezijanske sestre po celem svetu.

2. Nadalje postanejo deležni sv. maše in vsih molitev, ki se vsak dan še posebej opravljajo v svetišču Marije, pomočnice kristijanov, v Turinu za sotrudnike in njih družine.

3. Prvi dan po prazniku sv. Frančiška saleškega (30. januarja) darujejo vsi salezijanski duhovniki sv. mašo za umrle sotrudnike. Salezijanci neduhovniki in salezijanske sestre prejmejo v ta namen sv. obhajilo in molijo rožni venec.

4. Če je kak sotrudnik bolan, naj se naznani vrhovnemu predstojniku v Turinu ali bližnjemu ravnatelju salezijanskega zavoda, ki bo takoj ukazal opravljati posebne molitve. Isto naj se stori, kadar umrje kak sotrudnik.

cilija VIII.; Novak Josipina XXIX. n.; Novak Jozefa XXIX. n. Novak Liza XXIII.; Novak Marija I.; Novak Neža VII. n.; Nučić Frančiška XXX.

O.

Oberauner Ljudmila IX.; Oblak Hel. XVII. n.; Oblak Ivana VII. n.; Oblak Ivana XX.; Oblak Jerica IX.; Oblak Lucija VI.; Oblak Marija I.; Ogrin Ana IV.; Ogrin Ana XVII. n.; Ogrin Ana XXXIV. n.; Ogrinc Ivana VI.; Ogrinc Jakob XXIX. n.; Ogrinc Marija XI.; Ogrinc Marija XXXIII.; Ogrinek Jak. XIII.; Okorn Fr. XVII. n.; Okorn Urš. XI.; Oman Marija XIII.; Oman Marija XVIII.; Oman Marija XX.; Oman Ter. XIII.; XXIV. u. Omersel Terezija XXIX.; Omežel Ter. XIII.; Orač Marija I.; Oreh Kat. XIII.; Oreh Marija XVII. n.; Orešek Helena XXXV. n.; Ostir Katarina XXXIII.; Osovník Jozefa XXXII. n.; Oštir Katarina XXV.; Ovtar Ana VII. n.; Ožbe Marija XIII.

P.

P. M. VIII.; Padar Ana XIV.; Padavčič Jožef XIII.; Pajk Frančiška II.; Pajk Jera XIII.; Pangerčič Marija XX.; Pangrčič Marija XXV.; Pangrčič Marija XXVIII.; Papež Jozefa XXXV. n.; Papin Avrelija I.; Papler Marija VIII.; Pavčič Marija XIII. Pavlin Fr. VI.; Pavlin Marija IX.; Pavlovič Antonija XXIII.; Pavlovič Ivana XXIII.; Pavlovič Jozefa XXIII.; Pavšič Ivana VII. n.; Pavšič Lucija I.; Patsteber Marg. XIII.; Pečar Frančiška XXXIV. n.; Pečar Marija III.; Pečar Marijana XXXII. n.; Pečnik Mar. VII. n.; Pemc Terezija XXXV. n.; Pence Helena III.; Perat Ivana VIII.; Perdan Marija III.; Perikla Ana XXV.; Perko Marija XXXVI.; Perlovšek Marija XXIV. n.; Perme Alojzija XXIII.; XIV. Perme Marija XIX.; Pernat Jerica IX.; Pernat Marija IX.; Pernič Fr. XVII. n.; Perpetna III.; Peršič Marija XXXII. n.; Petelin Marijana XXXI.; Peternel Ivan XIV.; Peternel Ivanka XIV.; Peternel Marija XX.; Petje Jozefa XVI. n.; Petkovšek Ana XXII.; Petrič Frančiška XXVI.; Petrič Kat. III.; Petrič Katarina XI.; Petrič Marija I.; Petrič Marija XXII.; Petrič Marija XXXI.; Pevc Ana XI.; Pevc Alojzija XI.; Pevc Alojzija XVII. n.; Pezdír Franc. XX.; Pezdír Fran. XXII.; Pezdír Matija XIV.; Pezdírec Karolina XXXIV. n.; Pezdírec Marija XXXIV. n.; Pezdovšek Neža XX.; Pezdovšek Rotija XIV.; Pezdovšek Rotija XX.; Pikec Marija XIV.; Pirc Helena XIV.; Pirc Marija III.; Pirc Zofija XXV.; Piribauer Frančiška XXV.; Pirnat Terezija XXII.; Pirnat Terezija XVII.; Pirman Jera XVIII. n.; Pirman Urš. XIV.; Pipan Mana XIV.; Pipan Mana XX.; Marija Pipan XX.; Pistorik Ver. XVIII. n.; Plambergar Ana II.; Plazar Ivana XVI. n.; Pleško Antonija XXXI.; Podboršek Ivana IV.; Podgoršek Ilka IV.; Podlipnik Marija XXIX. n.; Podržaj Helena XXXVI.; Pogač Uršula XXXV. n.; Pogačar Marija I. XIV.; Pogačar Marija II. XIV.; Pogačar Urš. XIV.; Pogačnik Frančiška VII. n.; Poglajen Ana XXII.; Poglajen Franc XVI. n.; Pohaj Ivana XXXIV. n.; Pokovec Antonija XVII. n.; Pokovec Marija XX.; Pokovic Terezija VIII.; Polanc Amalija XIV.; Polanc Rozalija XIV.; Polajner Luc. XXX.; Poljanšek Iv. XXX.; Ponikvar Magd. XXVI.; Ponikvar Neža XX.; Porajt Ter. XXIX. n.; Porečar Mar. XXXII. n.; Posavec Marija XIV.; Položnik Frančiška IX.; Položnik Jos. XVIII. n.; Položnik Marija V. n.; Potrebueš Ana XX.; č. g. Povše Franc XV.; Pouhe Jožef XXXV. n.; Prah Jera XXX.; Prah Terezija XIV.; Praprotnik Ivana XIV.; Preclik Jarolim III.; Pregel Marija XVI. n.; Pregel Terezija XXXIV. n.; Prelc Neža II.; Pres Ana XXIX. n.; Prhaj Marija VIII.; Prijatelj Frančiška XXVI.; Prijatelj Neža XXIX. n.; Primožič Ernestina XXVI.; Primožič Frančiška XXXII.; Primožič Marija III.; Prislán Cecilija XXIV. n.; Prislán Cecilija XXVII.; Prislán Marija XXII.; Prislán Marija XXVII.; Pristov Marija XIV.; Pristošek Marija XXXIII.; Pršin Ivana XXXI.; Prizdvi Marija X.; Puncer Neža XXVII.; Puncer Marija XXVII.; Pušnik Peter IV.; Papež Antonija XXX.

R.

R. m. VII. n.; R. M. VI.; R. Marija XX.; Rajhman Jozefa XXXVI.; Rajner Cec. V.; Ramovš Uršula XXXVI.; Ramovž Ant. XIV.; Rasp Ivanka I.; Rebol Jerica VII. n.; Rejc Cecilija VIII.; Rehtel Mar. XVIII. n.; Remic Frančiška XXXVI.; Remic Marija XXXVI.; Remič Frančiška XXXV. n.; Renko Marija XIV.; Repanšek Marija XXIV. n.; Repanšek Ana XXVI.; Resnik Frančiška XVII. n.; Resnik Ivana XVII. n.; Reštar Ana XXXIII.; Reštar Frančiška XXXIII.; Ribič Marija XXVIII.; Rihar Uršula XXXVI.; Riher Iv. XIV.; Riher Mar. XIV.; Rihter Ivana XVIII.; Rode Marija II.; Rogelj Jera XVIII. n.; Rogelj Marija XXXIV. n.; Rojc Ivanka III.; Rojnik Uršula XXVI.; Romc Marija XXXVI.; Rot Marija XXXI.; Roter Marija XI.; Rozina Franc XXI.; Rozman Frančiška V.; Rožnik Ivana XVIII. n.; Ručigaj Ant. XXIV. n.; Ručigaj Antonija XXV.; Rugel Helena XXIX. n.; Rugel Marija XXXV. n.

S.

Sadar Marija XXXI.; Sadar Marijeta IV.; Salamon Marija XIX.; Salmič Avgusta XXII.; Samatorčan Helena XI.; Sedmak Ivana XXVIII.; Seliškar Frančiška XXXVI.; Seliškar Neža XXXV.; Sever Apolonia II.; Silovšek Marijeta XXX.; Simončič Ana VIII.; Simončič Jerica XXV.; Simončič Marija XII.; Skalec Ema XX.; Skočaj Nežika XXVI.; Skok Alojzija XXXII. n.; Skok Helena XXI.; Skok Neža XXI.; Skok Terezija XXI.; Skul Pavla XXII.; Slapničar Marija XIV.; Slapnikar Frančiška XXXVI.; Slevce Jer. XXI.; Sliva Ana XXXIII.; Smon Marija IV.; Smrekar J. XI.; Smrekar Neža XVIII.; Sničar Julija XVII. n.; Snoj Cecilija VIII.; Soklič Ana XXXV. n.; Sovinc Ema XX.; Sovinc Mar. XX.; Spavec Mar. XXI.; Spolar Mar. XX.; Spruk Ana XXVI.; Srabočan Mar. XXXII. n.; Srank Marija XXXV.; Srnjak Ana XVII. n.; Stennič Mici XIV.; Stezenšek Terezija III.; Strah Marija XXIX. n.; Strahovnik Marija XXVI.; Strger Uršula XXI.; Strle Rozalija XXXVI.; Strmole Julijana; Strupnik Jožefa XXV.; Suhadolnik Ana XXX.; Suhadolnik Iv. XIX.; Suhadolnik Marija VI.; Suhadolnik Marijana XXII.; Sušič Vilhelmina XXI.; Svigel Jerica XVIII. n.; Svete Ivana XXXI.; Svetlič Uršula V.; Svetel Albina IV.; Svetel Marija I.; Svetek Apolonia XXII.; Svetek Frančiška V.

Š.

Šajn Iv. XV.; Šajn Neža XXIX. n.; Šarlak Marija XXXII. n.; Šarc Terezija XXIV.; Šebila Marija XXVII.; Šega Frančiška V. n.; Šeligo Fr. XXI.; Šerc Marija V.; Šerik Viktor XV.; Šiberle Marijana VIII.; Sinkovec Ana IV.; Šircel Marija III.; Širok Ivana XXII.; Šivec Marija II.; Škafer Terezija XV.; Škarja Frančiška XXV.; Škof Marija III.; Škočaj Nežika XXVI.; Škrijanc Terezija V.; Škrl Marija X.; Škubic Ana IX.; Šmalc Ana XV.; Šme Marija XV.; Šmid Lucija IV.; Šparovec Marija XVIII.; Štante Marija XXXV. n.; Štebil Marija IX.; Štefančič Než. X.; Štrajner Ana XXIX. n.; Štranfel Eliza XXXI.; Štrenar Jožefa XXX.; Štritar Marija I.; Štrle Marijeta XI.; Štuper Jerica III.; Štuper Rezika XXIII.; Šubel Marija XVIII. n.; Šubic Marija XXXIV. n.; Šubic Marija XXX.; Šuster Frančiška XXV.; Šuštar Manca VII. n.; Šušter Katarina V.; Šušteršič Friderik II.; Švab Marija I.

T.

Tanšlokar B. XV.; Telečnikar Ana XXXVI.; Tifengruber Al. XXI.; Tirman Neža II.; Toman Marija XXIX. n.; Tome Ivanka VIII.; Tome Frančiška VI.; Tome Marija V.; Tonko Antonija XXII.; Torman Marija XXIX. n.; Tovornik Marija XXXV. n.; Tomše Antonija XXV.; Tomše Uršula XXV.; Tomše Uršula XXVIII.; Tomšič Frančiška V.; Tomšič Fr. XXI.; Toter Nežika XXIV. n.; Trak Klot. XV.; Trampuš Fr. XV.; Trampuš Helena XXXII. n.; Tratnik Jos. IX.; Tratnik Mar. XVIII. n.; Trdina Ana XXXVI.; Treven Marija XXI.; Trikel Marija IX.; Tronkel Magdalena V.; Trost Ivanka VIII.; Trost Marija XI.; Trtnik Marija XV.; Trtnik Marija XVII. n.; Tušman Amalija XXIV. n.; Turk Ana IV.; Turk Helena XXII.; Turk Marija IV.; Turk Marija XXII.; Turkovič Neža III.; Turnar Marija VIII.; Turšič Ivana XVIII. n.

U.

Udovč Ana II.; Urbančič Fr., XV.; Urbančič Frančiška V. n.; Urbanija Marija I.; Uršič Ana V. n.; Uršič Magdalena V. n.; Urtel Jera XXX.

V.

V. Marija I.; V. T. XXIX. n.; č. g. Valjavec Jos. XV.; Vardian Ana XV.; Veber Mehtilde XXI.; Vebič Rezika XXI.; Vedernik Justina XXX.; Vehar Marija V. n.; Vehovec Dor. XV.; Vehovec Frančiška II.; Velkovrh Marija I.; Vene Iv., XVI. n.; Verbič Ivana XXXV. n.; Verbič Marija XXXI.; Verbič Marija XXXIV. n.; Verčko Terezija XXXVI.; Verh Ivana VI.; Verst Ana XXXVI.; Vertot Neža XXXII. n.; Vičič Frančiška XXXV. n.; Videmšek K. XV.; Videnšek Marija XXI.; Vider Než. XV.; Vidic Frančiška VIII.; Vidmajer Ivana VII. n.; Vidmar Katarina IX.; Vidmar Marija XXXI.; Vidmar Marijeta XXIV. n.; Vidmar Marijeta XXIX. n.; Vidmar Nežika VIII.; Vilhar Anica XXXV. n.; Virant Frančiška VI.; Virant Marija XXV.; Virant Marija XXIX. n.; Višner Alojzija XXXI. n.; Vizjak Ter. XXI.; Vobner Roza IV.; Vodl Helena XXVII.; Vodlak Marija XXVII.; Vodnik Ivana VIII.; Vodušek Ana IX.; Vojska Nežika III.; Volavc Matija XXXII. n.; Volčič Mihael XXXV. n.; Volčič Uršula XXXVI.; Volčkaj Ana XXV.; Vovk Katarina XXV.; Vovk Katarina XXVIII.; Vovk Neža X.; Vrečur Janez XVI. n.; Vrhovec Neža XV.; Vrhovnik Ivana XXXV. n.; Vrišer Marija XXXV. n.; Vršnik Jožefa II.; Vutz Fran. XI.

W.

Wechtisch Elza XI.; Widmar Ivana III.; Wurzer Ana IV.

Z.

Z. Ivanka I.; Zadnik Marija XV.; Zadnikar Jožef IV.; Zadrjal Fr. XV.; Zagorc Marija XXX.; Zajec Ap. I.; Zakrajšek Ana XXIX. n.; Zakrajšek M. XV.; Zakrajšek Roza XXIX. n.; Zalar Ana IV.; Zalokar Ana XXX.; Zamjan Marijeta XXV.; Zaplata Frančiška XXVIII.; Zavaro Frančiška VI.; Zaveljčina Fr. XXI.; Zaveljčina M. XVII. n.; Zaveljčina M. XXI.; Zdešar Marija XVII. n.; Zdešar Marija XVIII. n.; Zdolšek Jozefa XXX.; Zdovc Marija XXI.; Zidar Josip XXXV. n.; Zimerman Marija XXXV. n.; Zorc Alojzij XXXIII.; Zore Matilda XV.; Zotter Albina XXII.; Zor Marija IV.; Zorja Ap. III.; Zorman Neža XXIX. n.; Zupan Ana XXXV. n.; Zupan Joz. XI.; Zupan M. XV.; Zupan Marijeta XXI.; Zupančič Ana XVII. n.; Zupančič Hel. XV.; Zupančič Josip XXII.; Zupančič Jož. XV.; Zupančič Mici XV.; Zupančič Marija V.; Zupančič Marija XVII. n.; Zupančič Milka XVIII.; Zvalič Marijana XI.

Ž.

Žabnik Pavla IX.; Žagar Ana II.; Žagar Uršula VI.; Žakelj Marija V. n.; Žankar Rotija XXIX.; Železnik Amalija XXXIV. n.; Železnik Jozefa XXV.; Železnik Jozefa XXVIII.; Železnikar Marija VIII.; Žibert Mani VIII.; Žibert Marija X.; Žibret Neža XXVIII.; Žigert J. II.; Žižek Matija XV.; Žlando Terezija XXXIII.; Žnidar Antonija XXV.; Žnideršič Marija XXI.; Žnideršič Ter. XV.; Žoher Roza XXXV. n.; Žunter Jozefa XXXI.; Žunter Marija XXXI.; Žuža Marija XXVIII.; Žuža Neža XXXIII.

Odpustki, dovoljeni salezijanskim sodelavcem.

Popolni odpusti. Čisto Spočetje M D. (8. dec.). — Praznik sv. Tomaža (21. dec.). — Božič: popolni odpustek pri polnočnici, drugi popolni odpustek na praznik. — Dne 24. decembra, ako se udeležijo službe božje v salezijanski kapeli ali cerkvi. — Enkrat v mesecu, kadar si sam izbere. — Kadar se udeležijo sal. konferencije. — Na dan vaje srečne smrti.

Nepopolni odpusti. Prva adventna nedelja odpustek 10 let in 10 kvad. — Druga adventna nedelja odpustek 10 let in 10 kvad. — Tretja adventna nedelja odpustek 15 let in 15 kvad. — Četrta adventna nedelja odpustek 10 let in 10 kvad. — Dne 24. decembra odpustek 15 let. — 25. decembra pri drugi sv. masi odpustek 15 let. — Praznik sv. Štefana (26. decembra) odpustek 30 let. — God sv. Janeza odpustek 10 let. — Praznik nedolžnih otročičev odpustek 30 let.

Razun teh odpustkov postane deležen vseh odpustkov rimskih postaj, Porcijunkule, Jeruzalema in sv. Jakoba v Kompostelu vselej, kadar moli 5 Očenašev, Češčenamarij in Čast bodi... za blagostanje krščanstva in 1 Očenaš, Češčenamarijo, Čast bodi... po namenu sv. očeta. — NB. Da pa sodelavec postane deležen salezijanskih odpustkov, mora moliti vsak dan 1 Očenaš, Češčenamarijo, Čast bodi... v čast sv. Frančišku Saleškemu.

Mala pošta.

Sodelavcem na deželi: Ako se katera želi vdeležiti shodov in vaje srečne smrti, prosimo, naj piše. Nekatere ljubljanske sodelavke so tako dobrohotne, da jim preskrbijo dostojno prenočišče.

G. P. B. v Kranju: Prosim vstrajajte, z ljubeznjivostjo boste vse dosegla. Salezijanska sodelavka mora biti jako ljubezniva, vzdrževati mora posebej krog prijateljic, katere ji pomagajo pri nabiranju. Glejte trgovce, kako so prijazni s svojimi odjemalci! Še celo hudobni so ljubeznjivi, da dosežejo slabe namene; tembolj moramo biti mi olikani, dvorljivi in prijazni za dobre namene.

G. A. M. v Trstu: Naš list ni prinašal še nikdar zahvale Mariji Pomočnici za prejete dobrote, dasi prihaja dosti zahv. pisem. Imamo pač vzroke, da jih za sedaj ne objavimo. Sicer imamo v zavodu vsak mesec tri devetdnevnic, prvo od 1.-10., drugo od 10.-20., tretjo od 20.-30. V zaprtem pismu naznanite vodstvu sleobodno svoje namene Devetdnevnic k Brezmadežni bo še posebej slovesna, ker jo bo opravljala cela naša družina po namenu dobrotnikov pred lursko kapelico.

Sosedom in ljubljanskim sodelavcem: Tudi letos pride Miklavž, da obdaruje pridne gojence, dobre otroke sosedov in nam prijateljskih družin. Uže lani je naročil Miklavž, da ne sme parkelj nobenega vtakniti, ker je to proti razumu, da se človek mora udati telesno močnejšemu. Nobeden ne bo molil, ker je prisiljena molitev nezmiselna. Sploh se v zavodu nikdar ne sili moliti. Prosimo, da se dostavijo darovi gospodu prefektu De Martinu s popolnim naslovom otroka do sedme ure. Peričin Janezek pod Rakovnikom je pravil našemu vratarju Blažu, da pride Miklavž ob 1/4 8 zvečer.

Češčenje presv. Jezusovega Srca med salezijanskimi sotrudnicami meseca decembra.

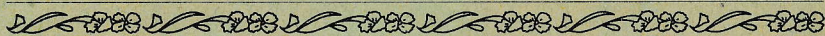
(Rimska štev. pomeni skupino, — druga štev. opravilo, — tretja dan, kdaj naj opravijo zadostilno sveto obhajilo. — Vsaka naj si zapomni, pod katero skupino spada!)

I. 8, 12; — II. 6, 19; — III. 5, 20; — IV. 2, 27; — V. n. 9, 30; — VI. 1, 29; — VII. n. 9, 16; — VIII. 4, 3; — IX. 7, 1; — X. n. 5, 29; — XI. 3, 2; — XII. 1, 9; — XIII. 2, 8; — XIV. 3, 4; — XV. 4, 10; — XVI. n. 7, 2; — XVII. n. 6, 16; — XVIII. n. 9, 9; — XIX. 7, 11; — XX. 9, 22; — XXI. 6, 31; — XXII. 1, 14; — XXIII. 4, 17; — XXIV. n. 2, 2; — XXV. 5, 21; — XXVI. 3, 9; — XXVII. 8, 25; — XXVIII. 9, 26; — XXIX. n. 3, 2; — XXX. 7, 6; — XXXI. 5, 22; — XXXII. n. 5, 23; — XXXIII. 8, 12; — XXXIV. n. 4, 9; XXXV. n. 6, 30; XXXVI. 1, 30.

Nove častivke:

XXXVII. pr. n. 5, 2; Jera Pernišek, Terezija Lenard, Neža Lipeč, Helena Musar, Neža Gornik, Frančiška Steblaj, Terezija Gornik, Marija Šmon, Uršula Koser, Uršula Nosan, Ana Kosar, Frančiška Mikolič, Marija Deželan, Micka Deželan, Jera Kolar, Marija Legnar, Ana Marolt, Martin Morenčič, Neža Kelvičar, Marija Bukše, Ana Btalje, Marija Medle, Anica Btalje, Neža Medle, Marija Pavjun, Alojzija Gornik, Franc Gornik, Marija Lumpert, Marija Jnvanč, Helena Škrbec, Ana Stravs, Petronila Piltavz, Marija Mikolič, Marija Štefanc.

NB. Za žive in rajne častivke presv. Srca, ki so vpisane v salezijanskem zavodu v Ljubljani, se bere vsak prvi petek v mesecu sv. maša pred izpostavljenim sv. R. T.

Milodari

**za svetišče Marije, pomočnice kristjanov, na Rakovniku
(od 15. avgusta do 20. septembra 1906).**

G. Kat. Knavs K 29:36; č. g. K. Jaklič K 3:90; g. M. Repanšek K 12:—; g. Kat. Gorjanc K 5:40; g. M. Keber K 23:—; g. Ana Černe K 32:50; g. M. Krasevc K 50:—; g. L. Bajt K 100:—; g. H. Turk K 48:—; g. M. Lopan K 3:—; č. g. Fr. Ferjančič K 5:—; g. Fr. Poljak K 40:—; č. g. Andrej Einspieler K 3:—; č. g. Fr. Zbašnik K 7:—; č. g. K. Gnidavec K 5:—; č. g. K. Jaklič K 3:90; č. g. J. Kljun K 10:—; g. Balič K 4:—; g. Hel. Kočevar K 64:—; g. Apol Zajc K 100:—; g. Pepca Žigert K 20:—; g. M. Meglič K 34:98; č. g. M. Ulčnik K 4:—; g. P. Babič K 61:90; č. g. L. Kristofič K 6:—; g. A. Merher K 4:—; g. A. de Polignac K 7:—; g. M. Šircelj K 23:—; g. A. Valjavec K 6:50; č. g. J. Mrak K 4:—; č. g. Iv. Narobe K 5:—; č. g. Iv. Brulec K 10:—;

č. g. Iv. Štiber K 5.—; č. g. Josip Zelnik K 5.—; č. g. Vilko Paulus K 6.—; g. L. Pavčič K 10·24; g. Jakob Gorčič K 3.—; g. Jera Kalan K 79·26; g. Terezija Fale K 10.—; č. g. kanonik Fr. Povše K 10.—; g. Ana Merher K 10.—; č. g. Fr. Schweiger K 5.—; g. F. Oman K 16.—; g. N. Vojska K 11·20; č. g. A. Košir K 5.—; g. M. Velkovrh K 10.—; g. M. Končan K 3·60; č. g. Ig. Zaplotnik K 14.—; g. Lucija Golob K 10.—; g. M. Dolinar K 50.—; g. J. Rožner K 24.—; g. Fani Kovačič K 10.—; g. Fr. Virant K 20.—; č. g. Josip Golob K 10.—; g. Katarina Knavs K 50.—; g. Pavla Babič K 103·54; g. A. Zajc K 5.—; g. Fani Pirc K 13·60; g. M. Kavčič K 31·20; g. Marija Jenčina K 1900.—; g. M. Ferlan K 10.—; č. g. Val. Bajdič K 10.—; č. g. Štefan Terškan K 50.—; g. Fer. Šorli K 30.—; g. Iv. Blažič K 20.—; g. Hel. Hrovatič K 3.—; g. A. Meglič K 7.—; g. A. Elmenc K 29.—; g. J. Luin K 10·80; g. Hel. Martinšek K 5.—; g. F. N. Schmitt K 30.—; g. A. Jenčič K 33·40; g. Angela Rogel K 20.—; g. M. Kovačič K 30.—; g. Fatur K 14.—; g. N. Apol K 12.—; g. M. Kalan K 8.—; g. M. Drnovšek K 106.—; g. D. Alpin K 4.—; g. Josip Zidar K 4.—; g. Paula Križan K 122.—; g. Jerca Blaznik K 20.—; g. Feliks Leban K 19·19; č. g. D. Jemež K 6.—; č. g. J. Kunauer K 5.—; g. M. Pezdir K 36.—; g. A. Merher K 73·44; g. Fr. Pitamic K 3.—; č. g. Iv. Koruza K 5.—; g. M. Baraga K 91.—; č. g. Josip Milanič K 6.—; g. J. Klofutar K 4.—; č. g. A. Kesmar K 5.—; g. A. Goriup K 5.—; č. g. K. Jaklič K 5.—; g. Štefan Stanič K 4.—; č. g. J. Sovič K 10.—; nsmiljenke v Kamniku K 10.—; g. Apol. Zajc K 6·40; g. M. Žagar K 112.—; g. N. Cesar K 110.—; g. L. Kristofič K 10.—; g. A. Merhar K 10.—; g. M. Grajšek K 5·70; g. A. Pahor K 10.—; č. g. M. Rebolj K 5.—; g. Iv. Richter 5·90; č. g. P. Sal. Pirc K 3.—; g. M. Jeraj K 27.—; g. Iv. Lukožič K 6.—; č. g. N. Janšek K 4.—; g. A. Žagar K 144.—; g. A. Pivec K 218.—; g. A. Petričič K 38.—; č. g. Iv. Ev. Jarec K 5.—; g. F. Wurzlenik K 10.—; g. M. Novak K 105.—; č. g. A. Furlan K 5.—; č. g. Jan Pavlėtič K 5.—; g. A. Kunst K 6·50; Fer, Oman K 13.—; g. J. Kožuh K 12.—; g. J. Knaflič K 10.—; g. Fr. Smole K 5.—; g. A. Udovc K 39.—; g. M. Pintar K 304.—; g. J. Mikolič K 3.—; g. Aug. Gliša K 4.—; g. Pepca Kocijan K 4.—; g. Fr. Šteblaj K 90.—; g. M. Golob K 42.—; g. M. Levec K 6.—; g. Karoline Künast K 7.—; č. g. Filip Abram K 10.—; M. Gostinčar K 5.—; č. g. Fr. Erzar K 27.—; č. g. Alfonz Blažko K 5.—; g. A. Novak K 10.—; g. Fr. Jenko K 77·10; g. M. Kastelic K 95·30; g. Helena Zupančič K 37·20; g. Kat. Bajuk K 11·50; č. g. Jak Krušič K 2.—; g. Josipina Rodica K 3.—; č. g. A. Kolarič K 3.—; č. g. V. Pirc K 4.—; Štefan Kodrmac K 10.—; č. g. Janez Teran K 20.—.

Darovani predmeti:

G. Marija S. tri zlate prstane. — G. M. Š. zlato brošo in zlat križec. — G. Antonija Medved kompletno srebrno namizno opravo za cerkvene posode. G. Josipina Tekavčič srebrno-pozlačeno zapestnico.

Marija Pomočnica naj blagoslovi blage dobrotnike in naj bogato poplača njih radodarnost!

Spoštovanim naročnikom.

Tu in tam se lahko zgodi, da kak naročnik ne prejme zvezka. V takih slučajih nam jako ustreže, ako naznani potom reklamacije, katera se odda na pošti odprta brez znamke.

Zvezo ljubezni v devetih službah — je izdal v novi jako lep izdaji salezijanski zavod v Ljubljani — Po želji mnogih sotrudnikov in sotrudnic smo naredili dve izdaji: eno samo za častivce, drugo samo za častivke. Ker je knjižica majhne oblike, vezana v platno z zlato obrezo, bo gotovo vsakemu jako ugajala, zato jo toplo priporočamo vsem častivcem in častivkam. Molitve so posnete po salezijanski izdaji. — Knjižica se dobiva v „salezijanskem zavodu v Ljubljani“ vezana po 40, po pošti 45 vinarjev. Da bo naroč nikom lažje, lahko mesto denarja pošljejo poštne znamke.

Skrivnost presv. R. Telesa (Sp. Jos. Valjavec D. S. — Založil sal. zavod). — Knjižica 154ih strani bo zlasti prikladna tistim, ki imajo željo po pogostem sv. obhajilu, od katerega se pa vzdržijo iz različnih praznih izgovorov in si tako oropajo dušo premnogih koristi, ki izhajajo iz tega mogočnega Zakramenta.

Razdelitev knjižice:

P r v i d e l: I. Jezus Kristus je pravi Bog. — II. Jezus postavi Zakrament sv. R. Telesa. — III. Kako je Jezus pričujoč v Zakramentu sv. R. Telesa. Nato sledi 31 čudežnih zgodovinskih dogodkov presv. R. Telesa, povzetih iz različnih jako zanesljivih virov.

D r u g i d e l: I. Sv. obhajilo. — II. Pogosto sv. obhajilo. — III. Duhovno sv. obhajilo. Temu sledi 43 odgovorov na različne izgovore zoper pogosto sv. obhajilo. Odgovori se naslanjajo na nauk sv. očetov, zlasti sv. Alfonza Ligv., sv. Tomaža Akv. in sv. Frančiška Sal.

Ker je sv. obhajilo najboljši pripomoček zoper vsakdanje dušne bolezni, knjižico toplo priporočamo. — Dobi se v salezijanskem zavodu na Rakovniku po 50 v, po pošti po 55 v.

Brezmadežna Devica (Spisal J. Valjavec) — se še dobi v salezijanskem zavodu na Rakovniku. Knjižica je razdeljena v pet poglavij: Brezmadežno spočetje in liturgija, brezmadežno spočetje in sv. pismo, brezmadežno spočetje in cerkveni očetje, brezmadežno spočetje in človeški razum, brezmadežno spočetje in sveta cerkev. Koncem knjižice je devetdnevnic k Brezmadežni. Cena 20, po pošti 25 vin.

Za vse, kar je v „Don Bosku“ natisnjenega, se želi le toliko veljave, kolikor je priznava nezmotljiva sv. katoliška cerkev, zdrava pamet in zgodovinska resnica.

Urejuje: J o s i p Valjavec. — Tiska „Katoliška tiskarna“ v Ljubljani.
Izdaja in zalaga vodstvo salezijanskega zavoda na Rakovniku.